

[22nd February 1969]

SRI N. R. THIAGARAJAN : On a point of order on the Governor's Address, Sir.

MR CHAIRMAN : Let me take up the subject first.

V. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

MR. CHAIRMAN : Now we will resume the discussion on the Governor's Address. There is an amendment given notice of by the hon. Member Thiru S. V. Lakshmanan, to the Address. He will move the amendment and speak on the Address.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இருந்த மந்திரி சபையின் கொள்கையை நிர்ணயிப்பதற்காக கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இங்கே உரை நிகழ்த்தினார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த மந்திரி சபை மாறியதோடு, அதன் பின்னர் 7 நாட்களுக்கு ஒரு தாற்காலிக மந்திரி சபை ஒன்றும் பதவியில் இருந்து, தற்போது புதிதாக மூன்றாவது மந்திரி சபை வந்திருக்கிறது. ஆகவே முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பற்றியும், கீழ் வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றியும் அதிலே பேச வேண்டியிருந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் தொடர்ந்து கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையின் மீது விவாதம் நடத்துவது சரிதான் என்பது பற்றி தலைவர் அவர்கள் தகுந்த ரூனில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போது அமைந்திருக்கிற அமைச்சரவை இதற்கு முன்பிருந்த அமைச்சரவையின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நடைபெறுகிற அமைச்சரவை என்பது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். முன்பு ஒருமுறை திரு. இராஜாஜி அவர்கள் தலைமையில் அமைச்சரவை இருந்து, அந்த அமைச்சரவை மாறி திரு. காமராஜர் அவர்களுடைய தலைமையில் வேண்டுமானால் அமைச்சரவை உருவானபோது, இதைப் போன்ற ஒரு கேள்வி சட்ட மன்றத்தில் எழுந்தது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அதற்கு பதில் அளிக்கிற நேரத்தில் அமைச்சரவை மாறினாலும் கொள்கை மாறுதல் எதுவும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டு பழைய அமைச்சரவையின் கொள்கையின் அடிப்படையில் நான் இந்த அமைச்சரவையும் நடைபெறும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புதிய அமைச்சரவை பொறுப்பேற்ற நேரத்தில் நான் பத்திரிகைகளில் வெளியிட்ட அறிக்கையில் பழைய அமைச்சரவையின் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே கவர்னர் அவர்களுடைய உரை அந்தக் கொள்கையினுடைய அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிற காரணத்தால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய இந்த ஒழுங்குப் பிரச்சனைக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, முன்பு இராஜாஜி அவர்களின் மந்திரி சபைக்குப் பிறகு அடுத்த மந்திரி சபை உடனடியாக பதவியேற்று விவாதம் தொடர்ந்து நடத்தப்

22nd February 1969]

பட்டது. தற்போது பதவிக்கு வந்துள்ள மந்திரி சபையின் நிலை அப்படியல்ல. கவர்னர் பெருமான் உரைமீதான விவாதம் நிறுத்தப் பட்டது. தாற்காலிக மந்திரிசபை அமைந்தது. அது மாறி இப்போது புதிய மந்திரிசபை அமைந்திருக்கிறது. எனவே அதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் இது சரி தானா என்று ரூலிங் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : ரூலிங் கொடுக்கிறேன். தற்போதைய விவாதமானது கவர்னர் அவர்களுடைய உரைமீதான விவாதம். பழைய கவர்னர் தான் இப்போதும் இருக்கிறார். அதில் ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை. மந்திரிசபையில் தான் ஒரு சிறிய மாற்றம். பழைய மந்திரிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றாலும் புதிய முகங்களும் இருக்கின்றன. மந்திரிகளில் கொஞ்சம் மாறுதல் இருந்தாலும் கொள்கையிலே மாற்றம் எதுவும் இல்லை. அதே கொள்கை தான் இன்னும் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறலாம் என்று 'ரூலிங்' கொடுக்கிறேன். 4-40 P.m.

* திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன் : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

இறுதியில் கீழ்க்காணும் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் :

“இருப்பினும், கோவை மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான வட்டங்களில் பஞ்ச நிலைமை காரணமாக பரிசீலனை சாவியாகப் போவதையும் அந்த வட்டங்களை எல்லாம் பஞ்சப் பகுதிகள் என்று அறிவித்துப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது”

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் இந்தத் திருத்தத்தை வறிமொழிகிறேன்.

* திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன் : தலைவர் அவர்களே, கோவை ஜில்லாவில் பல்லடம், அவினாசி, கோயம்பத்தூர் தாலுக்காக்களில் மிகுந்த வறட்சி நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு கிராமங்களில் மக்கள் குடி தண்ணீருக்குக் கூட மிகுந்த கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு விவசாயத் துறையைப் பார்க்கும்போது அதிலே எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. பெரும்பாலான நிலப் பாப்பில் விதைக்கவேயில்லை. விதைத்த நிலங்களிலும் வேளாண்மை கருகிவிட்டது. பெரும்பாலான கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏறத்தாழ 100, 150 அடி வேட்டினால் கூட கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இப்போது எந்தவிதமான வேளாண்மையும் இல்லை. விவசாய மக்கள் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1953-ல் இதைவிடக்

[திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்] [22nd February 1969]

கொஞ்சம் நல்ல நிலைமை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அப்போது கூட சர்க்கார் அங்கே பஞ்ச நிலைமையைக் கவனித்து ஆங்காங்கு கஞ்சித் தொட்டிகளை வைத்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஓரளவு ஒரு நேரமாவது பசியாவதற்காக உணவு அளித்து வந்தார்கள். 1953-ம் ஆண்டோடு இப்போதைய நிலைமையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது விவசாய மக்கள் மிகுந்த கஷ்டத்தில் இருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற பெரியவர்களைக் கேட்கிறபோது அந்த கிராமங்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து, அல்லது ஜில்லா தோன்றிய காலத்திலிருந்து, அல்லது கடந்த 100 ஆண்டுகளோடு கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது, இந்த மாதிரியான கடும் தண்ணீர் பஞ்சம் விவசாயிகளுக்கு எப்போதும் ஏற்பட்டதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதோடு சென்ற சில ஆண்டுகளில் கணக்கைப் பார்க்கிறபோது, நொய்யல் நதியிலே இருந்து குளங்களுக்குக் கிடைக்கிற தண்ணீர் வருஷாவருஷம் குறைந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. சென்ற 5 ஆண்டுகளில் எத்தனை நாட்களுக்கு அந்த ஆற்றிலே இருந்து குளங்களுக்குத் தண்ணீர் விடப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது அமைச்சர் அவர்கள் வருஷத்தில் 2 அல்லது 3 நாட்களுக்குத் தான் தண்ணீர் விடப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இப்படி மிகக் குறைந்த அளவுக்கு தண்ணீர் இருந்த காரணத்தால் விவசாயத்திற்கு அந்த குளங்களில் இருந்து தண்ணீர் பாயவே இல்லை என்று சொல்லலாம். குறிப்பாக பல்லடம் தாலுக்கா வில் நொய்யல் நதி மூலமாக விவசாய நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கவே இல்லை. தண்ணீரும் இல்லாமல், மழையும் இல்லாமல் இருந்தும் விவசாயிகள் ஆண்டுதோறும் கந்தாயம் செலுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அதோடு செஸ் கூட செலுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு கந்தாயம் வசூலிக்கவில்லை; ஆனால் செஸ் மட்டும் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கலெக்டர் அவர்கள் உத்தரவு போட்டு இப்போது அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் வேகமாக செய்கிற அந்த கெடுபிடு நிலையைப் பார்க்கும் போது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான வருமானமும் இல்லை. அவர்கள் அன்றாட காலக்ஷேபம் செய்யவே கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல விவசாயிகள் கோவை ஜில்லாவை விட்டு அண்டையிலே இருக்கிற மைசூருக்குப் போய்விட்டார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கயத்தூர் பகுதிகளுக்கு வெகுபேர் போய்விட்டார்கள். இப்படி அநேக விவசாயிகள் ஊரைவிட்டே வெளியே செல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதோடு கூட இருக்கிற விவசாயிகளும் தங்களுடைய ஆடுமாடுகளை தங்களோடு வைத்திருக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று அவைகளை விற்று விடுகிறார்கள், அல்லது வேறு ஊர்களுக்கு ஒட்டிவிடுகிறார்கள். மிகுந்த கஷ்ட நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். கோவை ஜில்லாவில் கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீனி கூட கிடைக்கவில்லை. தற்போது கால்நடைகளுக்குத் தேவையான தீனியை

22nd February 1969] [திரு. எஸ். வி. இலட்சுமணன்]

வேறு ஜில்லாக்களில் இருந்தோ, வேறு தாலுக்காக்களிலிருந்தோ விவசாயிகள் கொண்டுவருகிறபோது சர்க்கார் அதிகாரிகள் பெருத்த தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். சொசைட்டி போஸ்ட்களில் விவசாயிகள் கொண்டுவருகிற கால்நடைகளுக்கு தேவையான தீவனங்களை பிடித்துக் கொண்டு, அதற்கு ஒரு வரியை விதித்து அதைப் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு தான் அதை விடுகிறார்கள். இதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு தான் இங்கே தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது. மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களிடம் சொன்னாலும், அதைப் பற்றி அவர் கவனிப்பதே இல்லை. அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய புகாராக இருந்தால் தெரிவியுங்கள், அதைப் பற்றி கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். இதைக் கேட்பதற்கே வேதனையாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் கிராமங்களில் கால்நடைகளுக்கு தண்ணீர் கூட கொடுக்க முடியவில்லை; காரணம், கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. தீனியும் கிடையாது. அந்த நிலையில் வேறு இடங்களில் இருந்து தீவனம் பெற்று வந்தாலும் அதற்குக் கூட வரி கொடுத்தால் தான் கொண்டுவர முடியும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றால் விவசாயிகள் எந்த அளவுக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆகவே சர்க்கார் இதில் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான கெடுதலும் நடக்காத முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து சிங்கநல்லூர் கோவை மாவட்டத்திலேயே தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பிரதேசம். கோவை நகரத்தைக் காட்டிலும் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கும் இடம் அது. கோவை நகரில் தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது என்றாலும் அங்கே குறைந்த அளவிலாவது தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்தப் பகுதியிலே தண்ணீரே கிடைக்கவில்லை. பல போர்வெல் போட்டாகிவிட்டது. அதிலே இருந்து கிடைக்கிற தண்ணீரை வைத்துக் கொண்டு சமாளிக்கவே முடியவில்லை. நல்ல தண்ணீரே கிடைப்பாது. கோவை முனிசிபாலிடிக்கு இருக்கும் பொறுப்பை விட சிங்கநல்லூருக்கு மிகுந்த பொறுப்பு இருக்கிறது. பாவலாக பல்வேறு தரப்பட்ட மக்கள் வாழ்கிற கோவை நகரில் கிடைக்கிற அளவு தண்ணீர் கூட சிங்கநல்லூர் பகுதியில் கிடைக்காத சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

எனவே இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் கவனித்து, தண்ணீர் கிடைக்காத கஷ்டம், பஞ்ச நிலைமை, தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில் விவசாயம் செய்ய முடியாத கஷ்டம் ஆகிய இவைகளை அனுசரித்து, கோவை ஜில்லாவை, குறிப்பாக கோவை, பல்லடம், அவினாசி தாலுக்காக்களை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று பிரகடனப்படுத்தி, அந்தப் பகுதிவாழ் மக்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்த ஆண்டு கிஸ்தி, செஸ், இந்த இரண்டோடு, விவசாயிகளுக்கு விவசாய இலாக்கானிலும், கூட்டுறவு சங்கங்களாலும், இன்னும் நில அடமான பாங்குகளாலும் கொடுக்க

[வி. இலட்சுமணன்] [22nd February 1969]

கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதை தள்ளி வைத்து பிறகு நல்ல நேரத்தில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் மூடப்பட்டிருக்கின்ற பஞ்சாலைகளை நிறப்பதற்கும், மூடப்பட்டதனால் வேலையிழந்து தவிக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தேடி தருவதற்கும் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டுள்ள முயற்சிகள் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மாநில அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்பது மட்டுமல்ல; வேறு எந்த மாநில அரசும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இந்த அரசு அக்கறை காட்டியிருக்கிறது என்பதைக் காணும்போது, இந்த நேரத்தில் எனக்கு அறிஞர் அண்ணாவின் ஞாபகம் வரத்தான் செய்கிறது. பஞ்சாலை நெருக்கடியை நீக்க, நொடிந்துவிட்ட ஆலைகளுக்கு வங்கிகள் வழங்கும் கடன் தொகைகளுக்கு ஒப்புறுதி அளித்திருப்பதும், சில ஆலைகள் மீண்டும் திறப்பதற்கு ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்று இந்திய அரசிற்கு நமது மாநில அரசு பரிந்துரை வழங்கியிருப்பதும், இந்த ஆலைகள் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு திறம்பட இயக்குவதற்கு மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகம் (State Textile Corporation) ஒன்றை நிறுவ இந்த அரசு முடிவு செய்திருப்பதும், நூலுக்கு ஆய்வுத் தீர்வையை குறைப்பது அவசியம் என்று இந்திய அரசை இடைவிடாமல் வலியுறுத்தியும், மாநில அரசு தன்னைப் பொறுத்த வரையில் ஆய்வுத் தீர்வையை குறைத்து அளிக்கப்படும் என்ற சலுகையை அளித்து, நூலுக்கு உரிய விற்பனை வரியில் சலுகை வழங்க முன்வந்திருப்பதும் மிகவும் பாராட்டக்கூடியதாகும்.

இங்கே பேசிய கனம் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், இந்த அரசு செய்யவேண்டிய அளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1951-ம் வருடத்திய சட்டம் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த I.D.R. சட்டத்தின் கீழ் தான் ஏதாவது நன்மை செய்யமுடியும். அதைப்பற்றிய முழு விவரங்கள் எனக்குத் தெரிந்தாலும், அந்தச் சட்டம் முடிவதும், பொறுப்பு மத்திய அரசைச் சார்ந்தது என்று தெரிவிக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போது Statement of Objects and Reasons என்பதில் கூறப்பட்டுள்ளதைப் பார்த்தால்

“The object of this Bill is to provide the Central Government with the measures of implementing their Industrial Policy which was announced by.....”

பொறுப்பு, அதிகாரம் முடிவதும் மத்திய அரசிற்கு என்று ஏற்படுகிறதே தவிர, மாநில அரசிற்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

22nd February 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மேன். அந்த சட்டத்தில் 15-வது பிரிவில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கவலை எல்லாம், ஏன் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்று கூட சொல்லுவேன், இதற்கு முன்பிருந்த காங்கிரசு ஆட்சியும், இப்போது இருக்கிற மத்திய அரசும் எந்த அளவுக்கு இந்த விஷயத்தில் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு செலுத்தவில்லை என்பதுதான். குறிப்பாக செக்ஷன் 15 (பி)-ல்

.....Any industrial undertaking which is being managed in a manner highly detrimental to the scheduled industry concerned or to the public interests.....
என்று இருக்கிறது.

இப்படி ஏதாவது இருக்குமானால், உடனடியாக மத்திய அரசு "the Central Government may make or cause to be made a full and complete investigation into the circumstances of the case by such person or body of persons as it may appoint for the purpose." என்று கூறுகிறது. மத்திய அரசு நேரடியாகக் குழு அமைக்கலாம். இல்லாவிட்டால் 'cause to be made' மாநில அரசிற்கு அதிகாரம் அளித்து, நீங்கள் குழு அமைத்து ஆவன செய்யுங்கள் என்று சொல்லலாம். இரண்டையும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டு, இப்போது 33 ஆலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கின்றார்கள். ஆலைக்குள்ளே சென்று கைப் பற்றி விடுவோம் என்றெல்லாம் ஆரம்பிப்பது political stunt என்று சொல்லலாமே தவிர வேறென்றும் சொல்லமுடியாது. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், செக்ஷன் 15-இல் 18 (ஏ) ஆகியவை கூட லட்டி என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவைகளைச் செய்கிறார்கள். அதற்காக அப்போது அந்த இலாக்காவின் அமைச்சராக இருந்தவருக்கும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அந்தச் சட்டத்தில் 20, 26-வது பிரிவுகளைப் பார்த்தால் மிக நன்றாக விளங்கும். Delegation of powers மத்திய அரசுதான் மட்டும் அரசிற்கு வழங்க வேண்டும். அதை வைத்துக் கொண்டுதான் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, தானே இந்த அரசு எதையும் செய்ய முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காக இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை மிகவும் பாராட்டக்கூடியது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் 11-2-1969 இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்ததுள்ள செய்தியைப் படித்துப் பார்த்தோமேயானால், நான் சொல்லும் வாதம் சாலப் பொருந்தும் என்பது விளங்கும். The South Indian Mill Owners' Association on Monday represented to Mr. Morarji Desai, the Deputy Prime Minister and Finance Minister that the textile industry in the South should be helped out of the crisis by bringing down the excise duty on cotton yarn to the pre-1965 level and supplying cotton at the national price. என்று அவர்கள் திரு. மொரார்ஜி தேசாயைத்தான் கேட்டிருக்கிறார்கள். செலுந்து என்ன விளங்குகிறது என்றால், இந்த விஷயத்தில் வது செய்யவேண்டுமானாலும் மத்திய அரசுதான் செய்யவேண்டும். ஆனால் மாநில அரசு, இங்கேதான் பாதிக்கப்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [22nd February 1969]

பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், தன்னுடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால் அதற்காக முயற்சி எடுக்கவேண்டும். They should bring pressure on the Central Government. ஆனால் வருந்தத் தக்க முறையில் முன்பிருந்த காங்கிரசு அரசு இதைச் செய்யவில்லை, இந்தத் திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசு வந்தவுடன் அதற்கு வேண்டிய எல்லா காரியங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நான் மெத்த மகிழ்ச்சி கொள்வதுடன், அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து கீழ்வெண்மணி சம்பவம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஒரு தேசியப் பிரச்சனை. விவசாயிகள் பிரச்சனை. பொதுவாக தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வுக்கு போராடுவதும், அதனால் கிளர்ச்சிகள் ஏற்படுவதும், அதில் சில சந்தர்ப்பங்களில் அசம்பாவிதம் ஏற்பட்டு விடுவதும் தொழிற்சங்க போராட்டங்களில் சாதாரணமாகும். ஆனால் கீழ்வெண்மணியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கேள்வியுற்ற எவரும் கண்ணீர் சிந்தாமல் இருக்கமுடியாது. அந்த நிகழ்ச்சிகள் குறித்து முன்னேற்ற கழகமும், முன்னேற்ற கழக ஆட்சியும் தங்களுடைய வருத்தத்தை தெரிவித்திருப்பது மட்டுமல்ல, உடனடியாக என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கமுடியுமோ, அவற்றை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு நீதிபதியை நியமித்து அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு "Root cause" என்ன என்பதை ஆராய்வதுடன், என்னென்ன வகையில் அவர்கள் குறைகளை நீக்க முடியும் என்பதை நிர்ணயிக்குப்படியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதைவிட இந்தப் பிரச்சனையில் வேறு எதையும் செய்யமுடியும் என்று நான் கருதவில்லை, அரசியல் லாபத்தைக் கருதி, இந்த அரசு எதையும் செய்யவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சொல்லுவது காங்கிரசுக்காரர்களுக்கு நியற்கையாகிவிட்டது. ஆனால் எனக்கு காங்கிரசாரிடம் என்ன ஒரு வருத்தம் என்றால், உண்மையில் அவர்கள் ஒரு குற்றச் சாட்டை சொல்லியிருக்கவேண்டும். அதை அவர்கள் சொல்லவில்லை. இந்த அரசு ஒன்றைச் செய்யத்தவறியிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், தொழிலாளர் இயக்கத்தை மற்ற அரசியல் கட்சிகள் கட்டி வளர்த்ததைப் போல இந்தக் கட்சி வளர்க்கவில்லை. இந்த ஆட்சி அதனால் நஷ்டப்படுகிறது. "We have ignored that part of politics" பல இடங்களில் வயலன்ஸ் (violence) வந்துவிட்டது. திருவொற்றியூரில் துப்பாக்கிச்சூடு நடைபெற்றது இரண்டு நாட்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காப்பி கூட சாப்பிடவில்லை. என்னுடைய ஆட்சியில் எது நடக்கக்கூடாது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேனோ, அது நடந்துவிட்டதே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். மற்ற இடங்களிலும் துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இதற்கு முன்னாலும் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்க்கின்றபோது, ஒவ்வொரு கட்சியினிடத்திலும் ஒரு தொழிலாளர் யூனியன் இருக்கிறது. காங்கிரசு கட்சியினிடத்தில் ஐ.என்.டி.யூ.சி. (I.N.T.U.C.) சோஷலிஸ்டு கட்சியினிடத்தில் எச்.எம்.எஸ். கம்யூனிஸ்டு கட்சி

22nd February 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

யினிடத்தில் எ.ஐ.டி.யூ.சி. முதலாளித்துவத்தை நம்பியிருக்கின்ற சாதாரண கட்சியும் கூட, ஒரு லேபர் யூனியன் வைத்திருக்கிறது. ஆனால் mass based party, பல லட்சக்கணக்கான ஏழை பாட்டாளி மக்களைக் கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்ற கழகத்திடம் லேபர் யூனியன் இல்லை. லேபர் யூனியனில் இருப்பது பாபம் என்று கருதப்படுகிறது. அதன் விளைவுதான் இப்போது இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுள்ளன. நான் அறுதியிட்டுக் கூற முடியும், இந்த அரசைப் போன்று, நடந்திருப்பவை களுக்கு உடனடியாக வேறு எந்த அரசும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்காது. இருப்பினும் நமக்கு என்று ஒரு லேபர் யூனியன் வைத்து, அதை ஜனநாயக முறையில் நடத்த வேண்டும். தொழிற் சங்கத்தை நடத்துவதில் இரண்டு முறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று கிளாஸ்-வாராக (Class-war) வைத்துக் கைப்பற்றுவது. மற்றொன்று ஜனநாயக முறையில் நடத்துவது. இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின்படி, கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற போராடுவது. தேவையான வகையில் சட்டத்தை மாற்றியது. இரண்டாவது முறையில் செய்வதுதான் இப்பொழுது பொருந்தும். அதுவும் நம்மாடு ஜனநாயகத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, தொழிற் சங்கத்தை நடத்தும்போதும் ஜனநாயக முறையில் நடத்த வேண்டும். அதற்கு நமக்கு என்று "போல்டு" (Fold) இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் நாகர்கோவில் தேர்தலில் அவருடைய அனுபவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் என்னுடைய அனுபவத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அவர் இங்கே இல்லையே என்பதற்காக வருந்துகிறேன். அவருடைய குற்றச்சாட்டு, கலைஞர் அங்கே வந்திருந்தாரே அமைச்சர் வரலாமா என்ற கேள்வியை எழுப்பினார். நான் இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன், அமைச்சராக வந்த பிறகு தானாக கலைஞர் அவர்கள் தேர்தலை நடத்துகிறார்கள்? தேர்தலில் நிற்பது என்று தி.மு.கழகம் என்று முடிவு எடுத்ததோ, அந்தக் காலத்திலிருந்து, அதாவது 1951-லிருந்து அவர்தான் தேர்தலை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அமைச்சராக ஆனதினால், அமைச்சர்கள் போகும்போது போலீஸ்காரர்கள் வருவார்கள், ஜீப்காரர்கள் வரும் என்பதற்காக அவர் தேர்தல் வேலையில் ஈடுபடவில்லை. எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. 1963-ல் திருவண்ணாமலை இடைத்தேர்தலில் என்னுடைய அருமை நண்பரும், இன்றைய தினம் அமைச்சராக இருப்பவருமான மாண்புமிகு சண்முகம் அவர்கள் போட்டியிட்ட போது, இன்று நாகர்கோவிலில் வெற்றி பெற்றுள்ள பெரியவர் முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். போலீசை வைத்துக் கொண்டு ஓட்டர்களுக்கு பணம் கொடுத்தார்கள். 60 அடி உயரமுள்ள எங்கள் கொடிக்கம்பம் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டது. 'நீங்கள் போனால் உங்களையும் வெட்டிவிடுவார்கள்' என்று அங்கிருந்து அடித்து விடப்பட்ட எம்.ஜி. ஆரின் கார் டிரைவர் பத்மநாபன் என்னிடம் தெரிவித்தார். இப்படி 1963-லேயே செய்தவர்கள் அவர்கள். அந்தக் காலத்திலேயே இரவு பகலாக தேர்தல் வேலை

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [22nd February 1969]

களை நடத்தியவர்கள் கலைஞர் ஆவார்கள். திருவண்ணாமலை யிலிருந்து ஈரோடு, ஈரோட்டிலிருந்து சென்னிமலை, சென்னிமலை யிலிருந்து பொள்ளாச்சி, பொள்ளாச்சியிலிருந்து கோயம்புத்தூர், மறுநாள் மதுரை, மதுரையிலிருந்து அருப்புக்கோட்டை, அருப்பு கோட்டையிலிருந்து தூத்துக்குடி, தூத்துக்குடியிலிருந்து திரு நெல்வேலி என்று ஊர் ஊராகச் சென்று, 90,000 ரூபாய் வசூல் செய்துகொண்டு வந்து தேர்தல் நடத்தியவர்கள் அவர்கள். அப்படியிருக்கும்போது அமைச்சர்கள் நாகர்கோவிலுக்கு வரலாமா என்று திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். நான் 3-ம் தேதி நடந்த சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சரைப் பார்க்க நான் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அங்கே 2,000 பேர் நின்றுகொண்டு “கருணாதியே வெளியே வா”, “ஆதித்தனே வெளியே வா” என்று கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேரும் என்ன அவர்களுடைய வீட்டு வேலைக்காரர்கள் (domestic servants)? அரசியலில் நானயம் இருக்க வேண்டாமா? கூச்சல் போடவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா? the spot? (I was present) அமைச்சர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தில், உள்ளே மாண்புமிகு முத்துசாமி இருக்கிறபோது இவ்வளவும் நடைபெற்றிருக்கிறது. வெளியேபோக விடவில்லை எங்களை. கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு போவதை தங்களுடைய வீரம் என்று கட்சிக்காரர்கள் நினைப்பார்கள். நான் நாகர்கோவிலில் 10 நாட்கள் இருந்தேன். என்னுடைய காரில் கொடியைப் போட்டுக்கொண்டு போக முடியவில்லை. எனக்கு வீரம் இல்லாமல் இல்லை, தைரியம் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் டாக்சி டிரைவர் கொடியை போடமாட்டேன் என்கிறார். கொடியை போட்டால் காரை அடித்து நொறுக்கி விடுவார்கள் என்று பயப் படும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்தது. எந்தெந்தக் காரில் தி.மு.க. கொடி பறந்ததோ, அவையெல்லாம் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன. இதை மறுக்க முடியுமா? 18, 19-வது வார்டுகளில் காரில் பணத்தைக் கொண்டு வந்து, போலீஸ்காரர்களையும் வைத்துக் கொண்டு கொடுத்தார்கள். அங்கே எஸ். 2305 எண்ணுள்ள போலீஸ் காரர் இருந்தார். நான் அவரிடம் போய், நான் தான் இராகவானந்தம், எம்.எல்.சி., இங்கே இப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே, இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமா’ என்று கேட்டேன் “சார், இந்த ராஜ்யம் வேறு, நீங்கள் எம்.எல்.சி. ஆனால் மெட்ராஸோடு” என்றார். 35, 36-வது பூத்துகளுக்கு போன போது, ஏஜெண்டு வெளியே ஓடிவந்து, “சார், வெளியே வந்தால் உதைக்கிறேன் என்கிறார்கள், என்னை தாங்கமுடியாது” என்றார். உள்ளே இருந்த இன்னொரு ஏஜெண்டு, “சார், சாயந்திரம் 5½ மணிக்கு மேல் என்னை வீட்டில் கொண்டு போய் விடுங்கள்” என்றார். கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வந்தேன். அந்த அளவுக்கு perpetual fear ஏற்பட்டிருந்தது. கிருஷ்ணன் கோவில் பகுதியில் ஒரு பக்கம் யாதவர்கள். மற்றொரு பக்கம் நாடார்கள். அங்கே ஓட்டு கேட்க போனவர்களிடம், ‘இங்கேயும் ஓட்டு கேட்க வந்து விட்டாயா? இங்கு ஓட்டு கேட்க உனக்கு என்ன தைரியம் இருக்கிறது’ என்று அடிக்க வந்தார்கள். நான் கொஞ்சம் முன்கோப

22nd February 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

மாக நடந்துகொள்ளுகிறவன். நான் முன்னே போய் நின்று கொண்டு, 'நான் யார் தெரியுமா, எம்.எல்.சி., 20 ஆண்டுகாலமாக அரசியலில் இருக்கிறவன்' என்றதும் தான் பயமுறுத்துவதை நிறுத்தினார்கள். அமைச்சர்கள் வரலாமா என்று கேட்பவர்கள் இந்த முறையில் தேர்தலை நடத்தினார்கள் அங்கே. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் தோழமைக் கட்சியின் நானயத்தையும், நேர்மையையும், நேச மனப்பான்மையையும் மதிக்கவேண்டும் என்பதற்காக அங்கே சென்று தேர்தல் வேலை செய்தோம். தென்காசியில் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் எங்களோடு ஒத்துழைத்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு நாமும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நாங்கள் அங்கே தீவிரமாக வேலை செய்தோம். எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் எதிராஜ் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போது எங்களுடைய கொடிகள் தான் ஒடிக்கப்பட்டன. ஆளுங்கட்சியாக வந்தபிறகும்கூட, நாங்கள் தான் உதை வாங்குகிறோம். நாகர்கோவிலில் அந்த முறையில் தேர்தல் நடைபெற்றது. நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள்கூட 'இப்படி அடித்திருக்கிறார்கள், இம்மாதிரியெல்லாம் நடக்கலாமா என்று வருத்தப்பட்டார். நாங்கள் இவற்றையெல்லாம் சமாளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆக இருக்கிறதா சட்டம் இருக்கிறதா என்றெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் ரொம்ப வருத்தப்பட்டார்கள். இப்படி எல்லாம் நடக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். இது கூட நடக்காமல் இருக்குமா? நாங்கள் இதை நன்கு சமாளித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் இது ஒரு 'Trivial affair' மகாராஷ்டிரத்தில் 'பார்டர்' பிரச்சனை. அங்கே யார் ஆளுகிறார்கள்? எனக்கு ஓர் ஆசை. இங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் கொடியை எடுத்துக்கொண்டு, கார்ப்பரேஷன் தேர்தலின்போது பாத யாத்திரை நடத்தினார்கள். அவர்கள் அந்த பாத யாத்திரையை தெலிங்காளுவை நோக்கிச் செல்லட்டும். அங்கேயிருந்து மகாராஷ்டிரத்திற்குச் செல்லட்டும். அங்கு சென்று அந்த பார்டர் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசட்டும். நானும்கூட அங்கே வரத்தயார். Provided they guarantee safety அங்கே இருக்கிற பிரச்சனைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, இங்கே labour unrest என்று சொன்னார்கள்.

The workers feel that the time has come for them to fight for their rights. அங்கே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அங்கே மட்டும் labour unrest இல்லையா? எந்த மாதிலத்தைப் பார்த்தாலும், இங்கே நடைபெறுகிற திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சி மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று தெரியும்,

அடுத்து தமிழக அரசு ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுத்து இருப்பதை சுவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் பார்த்தேன். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (Trade Union Leader) என்ற முறையில் எனக்கு ஒரு கடமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்வு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து கொடுத்த

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [22nd February 1969]

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இரண்டு கோரிக்கைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். Second Pay Commission அமைக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது பஞ்சப்படி உயர்வு செப்டம்பர் 1968-ல் இருந்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு என்னுடைய முழு ஆதரவு உண்டு. இப்போது இருக்கும் தமிழக முதலமைச்சரை வேண்டிக் கொள்வேன். இப்போது ஜனவரி 1-ம் தேதியிலிருந்து பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுப்பதை 1968 செப்டம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது ஊதியக் குழுவை உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும் உடனடியாக நியமிக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, Terms

of Reference 'அதற்கு ஊதிய உயர்வு எந்த அளவுக்கு தரப்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்குப் போதிய நிதி வேண்டும். மதி இருந்தால் நிதி வந்து விடும். இப்போது நிதியே, மதி கையில் இருக்கிறது. There

2.00
p.m.

will be no difficulty about it. The Commission should submit its report before 31st December 1969. The Second Pay Commission award should be implemented on 1st January 1970. If this is done, I guarantee that for another 15 years the D.M.K. will remain in power. "Blitz" பத்திரிகைக்கு பேட்டி கொடுக்கும்போது சொன்னேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை 20 வருஷத்திற்கு யாரும் அசைக்க முடியாது என்று. இப்போது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் தான் 5 வருஷம் குறைத்தேன். அரசு ஊழியர்களை பொறுத்தவரையில் 75 சதவிகிதம், முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் என்று சொல்ல வில்லை. முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சிக்கு வர வேண்டுமென்று விரும்பியவர்கள். அவர்களை நாம் ஏமாற்றக் கூடாது. இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அமைக்கப்பட வேண்டும். அதிலே திரு. பத்ரிநாத் அவர்களை சேர்மனாகப் போட வேண்டும். இதைச் செய்தால் நம்முடைய கழக ஆட்சியில் ஒரு பெரும் சமுதாயத்திற்கு நல்லது செய்கோம் என்ற பெயர் வரும். பஞ்சப்படி உயர்வை செப்டம்பரிலிருந்து கொடுக்க வேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டிலேயே முதலமைச்சர் அதை அறிவிக்க வேண்டும்.

என்னுடைய வருத்தமெல்லாம் Labour relation பொருத்த வரையில் இந்த முதலமைச்சரின் போக்கு வெகு திருப்திகரமாக இல்லை. இதைச் சொல்வதற்கு Forum சரியாக இல்லை என்று நினைக்கலாம். ஒப்பமிடப்பட்ட விஷயத்தை இந்த Forum ல் தான் சொல்ல வேண்டும். இரண்டாண்டு காலமாக Transport Minister இந்த இலாகாவை வைத்து இருந்தபோது, அவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. 25 சதவிகிதம் 'பாடா' கூட கொடுக்கவில்லை.

Direct Recruitment இரண்டு மாதம் தள்ளிப் போட வேண்டும் என்று சொன்னதைக் கேட்கவில்லை. My past experience is not good. இதை முதலமைச்சராக இருந்த பண்ணைவிடமே சொல்லி வருத்தப்பட்டு இருக்கிறேன். இந்த டெரீசிற்கு வந்த பிறகாவது, அண்ணா மாதிரி நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையைப் பொறுக்க வரையில் சரியாக இல்லாத காரணத்தால் நரனும் Sincere fight

22nd February 1969] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

செய்தேன். அவர்களும் Sincere challenge -ஐ ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நான் வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் இப்போது முதலமைச்சராக இருக்கிறீர்கள். தங்களுடைய போக்கில் மாற்றம் தேவை. நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அமைச்சராய் இருந்த போது, அவர் பொறுப்பேற்றிருந்த இலாகாவில் 4 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் மீண்டும் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னேன். முதலில் மறுத்தார். நான் காரணங்களைக் காட்டி வாதாடியபோது, ஏற்றுக் கொண்டு, அவர்கள் மீண்டும் வேலையில் சேர்க்க உத்திரவு போட்டார். அவருக்கு நல்ல உள்ளம் இருந்தது. அதுபோல் புதிய முதலமைச்சர் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சி யிலிருந்து முதலமைச்சராக வருகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்று ஒரு புக்காக போட்டு அச்சிட்டுத் தரவேண்டும். அதைப் போல், முன்பு முதலமைச்சராக இருந்து, இப்போது எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது பேசியவைகளை ஒரு புக்காகப் போட்டுத்தரவேண்டும். அது ஒரு பைபிள் மாதிரி, குரான் மாதிரி, இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் இப்போது பேசும்போது சொல்ல வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு மாண்புமிகு தியாகராஜன் அவர்கள் ஏழைகளுக்காக பரிந்து பேசினார்கள். நான் பேசும்போது அவர்கள் இருப்பதில்லை 1960 மத்திய அரசு ஊழியர்கள் போராட்டம் நடத்தியபோது போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிற ஊழியர்களுக்கு ரூ. 1,000 அபராதம் 6 மாதம் சிறை என்றிருந்தது. அப்பொழுது வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களுக்கு, சலவைத் தொழிலாளர்கள் உதவக் கூடாது, மளிகை சாமான்கள் தரக்கூடாது என்றவர்தான் நண்பர் தியாகராஜன். இப்போது அவர்களுக்காக வாதாடுகிறார். முன்பு ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோது அவர்கள் பேசிய பேச்சை கவனிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் தழைக்கும். முன்பு என்ன பேசினார்கள், இப்போது என்ன பேசினார்கள் என்பதை எல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அது வசதியாக இருக்கும். இல்லையென்றால் cheap politics ஆகிவிடும். மலிவான அரசியல் லாபத்திற்கு பேசுவதை விட்டு விட வேண்டும். அது இருந்தால், ஜனநாயகம் இல்லை, இந்த ஆட்சி ஏழைகளைப் பொறுத்தவரையில் யாரும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு செய்து இருக்கிறது. இன்னும் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கு ஆலோசனையும் சொல்லி இருக்கிறேன். இதை ஏற்று நடத்துவார்கள் என்று சொல்லி, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கும் இந்த நேரத்தில் மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களுக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் மரியாதையையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [22nd February 1969]

ஸ்தானத்தில் இன்றைய தினம் அமர்ந்து இருக்கிற நம்முடைய நட்புக்கு பாத்திரமாக இருக்கும் முதலமைச்சர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களுடைய புதிய அமைச்சரவையை வரவேற்று என்னுடைய பேச்சை தமிழ்நாடு ஆளுநர் சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் உரை மீது ஆரம்பிக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

நான் இன்றையதினம் இங்கே பேசவேண்டுமென்று வந்தபோது கொஞ்சம் சங்கடத்தோடு வந்தேன். கவர்னர் உரையினைப் பேசும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நம் பேச்சு எடுபடுமா என்ற ஐயத்துடனேயே வந்தேன். எடுபடுமா என்று நான் சொல்கிறபோது, கவர்னர் உரையிலே மிக முக்கியமான அம்சமாக இருந்த கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தையும் விவசாயிகள் பிரச்சனையை குறிப்பிடுகிறேன். அதேபோல, நாகர்கோவில் தேர்தலும் மிக முக்கியமான, சூடான பிரச்சனையாக இன்றையதினம் இருந்தது. அன்றை அவர்களுடைய மறைவிற்குப் பிறகு அந்த பிரச்சனைகள் எல்லாம், பெரிய துக்கத்தில் அடிபட்டுப்போய், இப்போது சவுத்துப்போன பிரச்சனைகளாக ஆகிவிட்டன.

தஞ்சாவூரில் இருந்து வருகிற எனக்கு, இந்த விவசாயிகள் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசாமல் இருக்க முடியாது, என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த விவசாயப் பிரச்சனையில் முக்கிய பங்கு கொண்டுள்ள கம்யூனிஸ்ட் தோழர்களைப் பற்றியும் என்னால் பேசாமல் இருக்க முடியாது. இந்த இரண்டு பிரச்சனைகளைப்பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் சற்று சூடாகப் பேசவேண்டுமென்று நினைத்தேன். அதனால்தானே என்னவோ எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள், சாதாரணமாகவே சற்று சூடாகப் பேசுகிறவர், இன்று சற்று அதிகமான சூடாகவே பேசினார்கள்; அந்த சூட்டிலேயே நானும் பேசலாம் என்று நினைத்தேன்; சற்று அதிகமான சூட்டோடு அவர் பேசிவிட்ட காரணத்தினால் அந்த அளவுக்கு நான் பேச முடியாவிட்டாலும், சற்று நல்ல முறையில் பேசலாம் என்று நினைத்து நான் பேசுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்; தொழிற் சங்க தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களின் இருவகைப் போராட்டங்களைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். கிளாஸ் வார் என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்படும் வகுப்புப் போராட்டம் ஒரு வகை. ஜனநாயகப் போராட்டம் இன்னொரு வகை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் தஞ்சையில் இன்றைய தினம் நடந்து வருகிற போராட்டம் எந்தவிதமான போராட்டம் என்பதைத் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கொள்ளாமல் அதன் உண்மையான நிலையை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடக்கிற போராட்டம் இந்தியாவிலே நடக்கிற போராட்டத்தின் 'வால்' என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தஞ்சையில் அதுவும் நாகப்பட்டினத்திலே இருக்கிற பிரச்சினையை மட்டும் வைத்து அதை ஒரு கூலிப் பிரச்சனையாக கருதுவதும் அதில் ஏதாவது ஒரு முடிவு ஏற்

22nd February 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

படுத்திவிட்டால்—என்னுடைய மாண்புமிகு நண்பர் ராகவானந்தம் சொன்னதைப் போல்—முன்னாள் நீதிபதி ஒருவரை நியமித்து, அவர் இன்னின்ன காரணங்களால் தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்று தெளிவுபடுத்தி, அதற்கு இன்னின்னவிதமான கூலி கொடுத்துவிட்டால் இந்தப் பிரச்சனை முடிந்து விடும் என்று யாராவது நினைத்தால் அது தவறான கணக்காக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். காரணம், என்னைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே நடப்பது கூலிப்பிரச்சனையில்ல. அங்கே நடக்கிற பிரச்சனை யாவது அகில இந்தியாவிலும் வலது சாரி கம்யூனிஸ்ட்களும் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களும் காட்டுகிற பாதையின் ஒரு விளைவு. எனவே தான் அதை இந்தியாவில் நடக்கிற போராட்டத்தின் வால் என்று முதலில் குறிப்பிட்டேன். வங்கத்திலே நடக்கிற போராட்டமும், அதே போல் தெலுங்கானாவில் நடக்கிற போராட்டமும் இன்னும் கோளத்திலே நடக்கிற போராட்டமும் இந்த நாட்டினுடைய அரசை கைப்பற்ற கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் எடுக்கும் முயற்சியைத் தான் காட்டுகின்றன. இந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயக் கூலிகளை அதிலும் விவசாய அரசாங்கத்திலே 'டிஸ்சேட்டிஸ்பைடு எலிமெண்ட்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்களே அதைப் போன்ற அதிருப்தி மனத் தோடு இருப்பவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களிடம் சென்று அவர்களை எல்லாம் அங்கே உள்ள நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எதிராக, அதே சமயத்தில் அரசாங்கத்திற்கும் எதிராகத் திருப்பி விட்டு இந்த நாட்டில் தங்களுடைய ஆட்சியை ஆரம்பிப்பதற்காக கம்யூனிஸ்ட்கள் செய்கிற ஒரு பெரிய போராட்டம் என்பதை நாம் மனதிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அண்மையில் நாகிரெட்டி அவர்களை தெலுங்கானாவில் ஒருவர் கேட்டார். "நீங்கள் புரட்சி வேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். விவசாயத் துறையில் மா-சே-துங் சொன்னதைப் போல் கிராமத்தில் இருந்து ஆரம்பித்த நகர்புறத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்பதன் அடிப்படையில் ஒரு புரட்சி இந்தியாவில் நடக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களா" என்று கேட்டதற்கு அவர் என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமா? தெலுங்கானா புரட்சியை செய்ய முடியுமானால் நிச்சயமாக அதை செய்யத் காத்திருக்கிறேன் என்று அவர் பதில் சொல்லியதாக பத்திரிகையிலே படித்தேன். நீங்களும் படித்திருக்கலாம். அதே போல திருவனந்தபுரத்திலே இடதுசாரி தலைமையில் உள்ள முற்போக்காளர் ஒருவர் சொன்னார். அவர் மீது 30 மார்ச்சிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களே நடவடிக்கைகூட எடுத்தார்கள். p.m.

அதற்கு காரணம் ஒரு ஊரில் திருடியவர்களுக்கு எல்லாம் இவர்தான் விட்டில் பாதுகாப்பு கொடுத்ததாகவும், அந்த திருடர்களுக்கு ஏன் இடம் கொடுத்தீர்கள் என்று கேட்டதற்கு திருடர்கள் நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறார்கள்; இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற சமுதாய ஏற்றத் தாழ்வில் மேலே இருப்பவர்களுக்கும் கீழே இருப்பவர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற வித்தியாசத்தைப் போக்குகிறார்கள், இந்தத் திருடர்கள் தான் சமுதாயத்திலே ஒரு பெரிய புரட்சியை உண்டாக்கி என்னுடைய தத்துவத்திற்கு உன்னதமான

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [22nd February 1969]

எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறார்கள்; எனவே என்னை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து விலகக் கூடாது என்று கேரளத்தைச் சேர்ந்த தாஸ் என்பவர் சொன்னதாக பத்திரிகையிலே படித்தேன். அன்மையில் கோவையில் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் நடந்த பெரியதொரு மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் தோழர் ஒருவர் சொன்னார், “நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே போராட்டம் நடத்தால் அந்தப் போராட்டத்தில் அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கலந்து கொள்ளக் கூடாது” என்று. கலந்து கொண்டால் இந்த அரசாங்கம் ஜனநாயக அரசாங்கம் அல்ல என்று அந்த கம்யூனிஸ்ட் தோழர் சொன்னார். இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் நம்முடைய ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்லிக் கொண்டாலும் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைப் பற்றி இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் என்ன உண்மையான கருத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அண்மையில் சென்ற டிசம்பரில்—எர்ணாகுளத்தில் கூடிய அவர்களின் கட்சி மாநாட்டில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தைப் பார்த்தால் புரிந்து கொள்ளலாம். தமிழ்நாடு இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தீர்மானமாக திருச்சியிலே இருந்து அந்தத் தீர்மானம் சென்றது. அந்தத் தீர்மானத்திலே அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது ஜனநாயகத்தில் உள்ள ஒரு பிற்போக்குச் சக்தி. அதுவும் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான சக்தி. இந்தச் சக்தியை மற்ற எல்லாவிதமான எதிர்க்கட்சிகளோடும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது. இந்தியாவில் இருக்கிற மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒரு மாதிரி என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் காங்கிரசோடு ஒட்டிப் போக வேண்டும் என்று நினைக்கிற கட்சி. அதனால்தான் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றால் ஓரளவு அனுதாபத்தோடு நடப்பதும், அவர்களிடம் இவர்களும் ஓரளவு அனுதாபத்தோடு நடப்பதுமான காட்சியைப் பார்க்கிறோம் என்று எர்ணாகுளம் மாநாட்டிற்கான தி.மு.க. வைப்பற்றிய தீர்மானத்தை திருச்சி இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்த இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் நாடு முழுவதும் ஏற்படுத்தி வருகிற ஒரு பிரச்சனையின் ஒரு பகுதி தான் தஞ்சைப் பிரச்சினை கூட. அவர்கள் அப்படிச் செய்வதற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணம் அடுத்த தேர்தலில் திமுக மெஜாரிட்டியோடு வரக்கூடாது ஏற்படாது தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இன்னும் 20 ஆண்டுகள் இருக்கும் என்று சொல்லி, இல்லை இல்லை 15 ஆண்டுகள் தான் இருக்கும், காரணம் அண்ணா அவர்கள் இல்லாதது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராகவானந்தம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தீர்க்க தரிசனத்தோடு அவர் அப்படி புள்ளி போட்டிருக்கிற போது, கம்யூனிஸ்ட்கள் போட்டிருக்கிற புள்ளியோ வேறுபட்டது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் திருநெல்வேலியில் பேசுகிற போது ஒரு கணக்கைச் சொன்னார். “திராவிட முன்னேற்ற கழக

22nd February 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

ஆட்சி இந்த 5 ஆண்டுகளோடு முடிந்து போய்விடும். அடுத்து வருகிற தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் 80--90 இடங்களைப் பெறுவார்கள். தி.மு.க.வினர் 80-90 இடங்களைப் பெறுவார்கள். நாங்கள் ஒரு 50, 60 இடங்களைப் பெறுவோம். அந்த நிலையில் ஒரு 'கொயலிஷன்' என்று சொல்லுகிற கூட்டுச் சர்க்கார் ஆட்சி தான் தமிழகத்தில் வரும். அதற்கான நடவடிக்கைகளில் தான் நாங்கள் ஈடுபட்டு வருகிறோம்" என்று திரு. சுல்லாணகந்தரம் அவர்கள் திருநெல்வேலியில் பேசியதாக பத்திரிகையிலே செய்தி வந்தது. எனவே தான் திமுக நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். இன்றையதினம் கம்யூனிஸ்ட்கள் செய்கிற இந்த போராட்டத்தின் நிலைமை என்ன என்றால் அடுத்த முறை இந்த நாட்டில் ஒரு கூட்டாட்சியை அமைக்கவும், அதற்கு முன்வைத்து அந்த ஆட்சி அமைகிற வரை தங்களுக்கு வேண்டியவர்களைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டு, பின்னால் தங்கள் ஆட்சியை கொண்டு வருவதற்கான காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் சுஞ்சையில் கம்யூனிஸ்ட்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கணபதியாப்பிள்ளை ரிப்போர்ட் என்னவாக இருக்காலும் அது 6 படியோடு முடியப் போவதில்லை. 6, 7 ஆகும். எழிலிருந்து எட்டாகும். 8, 10-க்கும் போகும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே கிராமங்கள் மிகவும் ஏராளம். அங்குள்ள என்னைப் போன்றவர்களுக்கே கூட எல்லா கிராமங்களும் தெரியாது. பல இடங்களில் 20, 30 மைல்கள் உள்ளே சென்றால் தான் கிராமங்களுக்கே போய் சேர முடியும். தனிபாக பல சர்க்கர்ப்பங்களில் நான் சென்ற போது அங்கே பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டது. இது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 100, 150 விவாய்களைக் கொண்ட ஒரு தொண்டர் படையை இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு தினமும் கவாத்துப் பயிற்சி கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் சிவப்பு அரைக்கால் சட்டையும், மேல் சட்டையும், தையிலே ஒரு குறுந்தடியும் கொடுத்து ஒரு செஞ்சேனையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். நாகப் பட்டினம் காலுக்காவில் 15,000, 20,000 பேருக்கு மேல் அந்த செஞ்சேனையில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். காசியிலும் மாலையிலும் அவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால் நிலச்சுவான்தார்கள் இருக்கிற இடங்களில் கவாத்துப் பழகுவது. அவர்கள் கவாத்துப் பழகுகிற தோரணையைப் பார்த்தே அங்கே உள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் அந்த அந்த இடத்தை விட்டு ஒதுகிற வகையில் நிலைமையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு லட்சம் பேர் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று பி. இராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு மறை கூறிப்பிட்டார்கள் அவ்வளவு இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் பேச்செல்லாம் காற்றடித்த பறவன் போல் இருக்கும் அவ்வளவு தான். அவர்கள் நிலைமையை நாகர்கோயிலில் பார்த்தோம். ஆனால் அவர்கள் இன்றையதினம் இந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[22nd February 1969]

நிலச்சுவான்தாரர்களுக்காக நான் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. நிலச்சுவான்தார்கள் என்றால் யாரோ பெரிய பணக்காரர்கள், 2,000 வேலிக்காரர்கள் என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதிலே இருக்கிறது. இன்றையதினம் தஞ்சை மிராசுதாரர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமானதாக இருக்கிறது. அங்கே இண்டஸ்டிரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் பேங்கின் கிளை ஆரம்பிக்கப் பட்ட போது—4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால்— தஞ்சை மாவட்டத் திலே உள்ள மிராசுதாரர்களுக்கு நிறைய பணம் இருக்கிறது லட்சக் கணக்கிலே பணம் அதற்கு குவியும் என்று எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் 6, 7 லட்சத்திற்கு மேல் பணம் அங்கே புரளவில்லை. இன்றையதினம் தஞ்சையிலே நிலச்சுவான்தாரர்களாக உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் நல்ல வெற்றிலைப் பெட்டியும், அங்கவஸ்திரமும் இருட்டை மாட்டு வண்டியும் தான் சொந்தமாக இருக்கிறதே தவிர கையிலே பணம் இல்லை.

1961-ம் ஆண்டு அரசாங்கக் கணக்குப்படி தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள மொத்த நிலச்சுவான்தாரர்களை கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தம் 6¼ லட்சம் பேர்கள் நிலச்சுவான்தாரர்களாக இருந்தார்கள். நான் சொல்வது 61-ல் வந்த கணக்கு. அதாவது சிலிங் வருவதற்கு முன்னால் இருந்த நிலைமை. இன்றுள்ள நிலைமையில் 8, 9 லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் 6¼ ஏக்கர் என்பதை ஒரு வேலி என்று குறிப்பிடுவார்கள். அப்படி 6¼ ஏக்கர் அல்லது ஒரு வேலிக்கு குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஏறக்குறைய 7½ லட்சம் பேர் இன்றைய தினம் இருப்பார்கள். அவர்களிடம் உள்ள நிலம் 90 சதவிகித நிலம். அப்படி 6¼ ஏக்கர் அல்லது ஒரு வேலி நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் வருஷ சம்பாத்தியம் என்ன என்றால் 750 ரூபாய் முதல் 1,000 ரூபாய் இருக்கும். 1,000 ரூபாய் வந்தால் அவர்கள் எல்லாம் செகர்யமானவர்கள். ஐந்து வேலி அல்லது 30 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருந்தவர்கள் 61 கணக்குப்படி 3,300 பேர் தான். அங்கே சமயத்தில் நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அவர்கள் ஏதோ லட்சக்கணக்கில் இருப்பதாக கம்யூனிஸ்ட்கள் கதை கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்ட கணக்குப்படி நிலச்சுவான்தார்கள் மொத்தம் 6¼ லட்சம் பேர். ஆனால் நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 3¼ லட்சம் பேர் தான். சென்னை மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் நிலச்சுவான்தாரர்கள் 33 லட்சம் பேர்; நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 28 லட்சம் பேர். ஆகவே நிலமற்றவர்களைக் காட்டிலும் நிலச்சுவான்தாரர்கள் தான் அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள்.

அரசியல் காரணத்துக்காக பார்த்தாலும் கூட, வோட்டுக் கணக்கைப் பார்த்தாலும், இந்த நிலச்சுவான்தாரர்களுக்குத் தான் நன்மை கிடைக்கவேண்டும். ஆனால் நிலச்சுவான்தாரர்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கேயுள்ள விவசாயக் கூலிகள் தங்கள் கூலியை 4 படியிலிருந்து, 6 படி ஆக்குங்கள் என்று கேட்கிறார்கள் 4 படி கூலி என்றால் ஒரு ஆள் சம்பாதிப்பது ரூ. 5-35, 6 படி கூலி என்றால், ஒரு ஆளுக்கு ரூ. 7-50 கிடைக்கும். மத்திய அமைச்சர் திரு. ஹாக்கி

22nd February 1969] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கூலிகாரர்கள், விவசாய கூலிக்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கூலி தினம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3-70 என்று. அதே கூலியை மாநில அரசும் நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துமுள்ளார்கள். ஆனால் இங்கே ரூ. 7-50 வரை கூலி வேண்டும் என்கிறார்கள். ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தால், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு அண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 120, வருவாயில் குறைவு ஏற்படும். ஆயிரம் ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அதில் 120 ரூபாய் குறையும். இந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது நிலச்சுவாந்தாரர்கள் சற்று வேகமாகச் சண்டை போடுகிறார்கள். நான் இந்த அரசிற்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளைப் பொறுத்த வரையில் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்பது தான். நமது முதலமைச்சராக மாண்புமிகு கருணாநிதி வந்தவுடன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். ஏனென்றால் அவர் எப்போட்டாவது என்பதைத் தெரிந்தவுள் நான். அவர் காரியத்தில் உறுதி படைத்தவர் என்ற எண்ணம் எனக்கு மட்டுமல்ல, நாட்டில் பெருப்பாலானவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் நியமிக்கப் பட்டுள்ள கமிஷன் செய்யும் முடிவு எதுவாக இருந்தாலும் 6 படியாக இருந்தாலும், 8 படியாக இருந்தாலும், Minimum Wages Act கீழ் அந்தக் கூலியை இரு தரப்பும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று முடிவு செய்து, அதை ஏற்றுக்கொள்ள யார் மறுத்தாலும், நிலச்சுவாந்தாரர்கள் மறுத்தாலும் விவசாய கூலியாட்கள் மறுத்தாலும் நிச்சயமாக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய உறுதியான ஒருவர் முதலமைச்சராக வந்திருக்கிறார் என்ற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து, ஆளுநர் உரையின் மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்து பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: கலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரையின் பேரில் ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

இன்றைய புதிய அமைச்சரவையில் உலக மந்திரியாகவும், விவசாய மந்திரியாகவும் ஒருவரே இருப்பது ஒரு சில விஷயங்களுக்கு, குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு தன்மை பாய்மதமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கொள்முதல் செய்யும் விஷயத்தில், திருச்சி மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் மத்தியில் பெரும் கவலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. காங்கிரசு கட்சியைச் சார்ந்த நான் கொள்முதலுக்கு விவசாயிகள் நெல் அளக்கவேண்டும் என்பதில் ஒரு முனையாக இருப்பவன். ஆனால் அதில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கனவே உணவு அமைச்சராகவும் தற்போது நிதியமைச்சராகவும் இருப்பவர், ஒரு ஏக்கருக்கு உள்பட்டவர்களுக்கு லெவி கொள்முதல் கிடையாது என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்திருந்தார்கள். அவ்வாறு இருக்கும் போது 30 சென்டு நிலம் உள்ளவர்களிடம் கூட கசக்கி பிழியச் செய்ய முறையில் களத்துமேட்டிருந்து நெல்லை ஈட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லமுடியாத நிலையில் ரெவின்யூ

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[22nd February 1969]

அதிகாரிகள் செய்து வருகிறார்கள், ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில், புதிய உணவு அமைச்சர் அவர்கள், தற்போது எவ்வளவு நிலம் உள்வாங்கிய எவ்வளவு நெல் கொள்முதலுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்து பத்திரிகை மூலமாக அறிக்கை வெளியிடுவது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நெல் விநியோகப்படாத நிலங்களுக்குக் கூட சேர்த்து நெல் அளக்கவேண்டும் என்று கொள்முதல் அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தையும் தெரிவிப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி நெல் உற்பத்தி செய்வக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இடையூறுகள் தருவார்களேயானால், தான் ஏற்கனவே இந்த அவையில் தெரிவித்திருப்பது போல, நெல் பயரிடக்கூடிய விவசாயிகள், பண வருவாய் தரக்கூடிய பொருள்கள் விவசாயம் செய்ய முற்படுவார்கள். அவ்வாறு முட்டட்டால், நமக்கு உணவு நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கின்ற முறையில், மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள உணவு தட்டுப்பாட்டை போக்குகின்ற முறையில், அரசு தன்னுடைய கொள்முதல் கொள்கை என்ன என்பதைத் தெரிவித்ததே வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-20
p.m.

அடுத்தபடியாக, இப்போது தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைப் பற்றி அங்கத்தினர் குறிப்பிடும்போது எனக்கு ஒரு மீக்க மகிழ்ச்சி. அவர்கள் சொன்னார்கள், தொழிலாளர்கள் சங்கமே எங்கள் கட்சியில் இல்லை என்று. அவர்கள் இந்த அவைக்காவது தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து இருக்கிறார்களே என்று என்னி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இப்போது சில பிரச்சனைகளை இந்த ஆட்சிக்குத் தெரிவித்து, நல்ல பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம். ஏற்கனவே அங்கத்தினர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஏற்கெனவே இருந்த டீர்ரிசைப் நல்ல ஒரு திட்டத்தை வகுக்காத காரணத்தால் தான் பல தொழிற்சாலைகளில் தகராறுகள் ஏற்பட்டு இப்போது மூடிக் கிடக்கிறது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போதாவது நீங்கள் சிந்தியுங்கள். இப்போது மூன்று சர்க்கரை மில்லை இந்த நாட்டில் துவக்க இருக்கிறார்கள். இந்தத் தருணத்தில் நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டியது சர்க்கரை மில்லைப் பற்றி. கடந்த மாதத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் சர்க்கரை ஆலைகள் மூடப்பட்டன. அது எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி என்னவிப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்கரை தொழிலாளிகள் வேலை நிறுத்தத்தின் போது, கரும்பு வெட்டுவது ஒரு சீசனில் தான் வெட்ட முடியும். ஒரு வருஷத்தில் 12 மாதத்தில் 3-4 மாதம் தான் கரும்பு சீசன். அந்த காலப் பருவத்தில் தவிர்த்து தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக்கில் ஈடுபட்டதன் காரணமாக பல்லாயிரக்கணக்கில் வெட்டப்பட்ட கரும்பு காய்ந்து போய்விட்டது. கோத்தாரி சர்க்கரை ஆலையில் விண்ண வேலை நிறுத்தத்தை கம்ப்யூனிஸ்ட்கள் தூண்டிவிட்டதனால், பல்லாயிரக்கணக்கான

22nd February 1969]

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

ருபாய் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது. கரும்பு காய்ந்து விட்டால், பணம் போய் விட்டது. கரும்பைக் கொண்டு வந்து ஆலைக்குள் வைத்துவிட்டு, ஆலை சரியாக ஓடவில்லை என்றால் சாறு மிழிய முடியாது. இது ஒரு தேசிய பிரச்சனை. எவ்வாறு இந்த நாட்டிலே போக்குவரத்து, தந்தி, ரயில்வே போன்ற ஸ்தாபனங்களில் ஸ்டிகைக் வந்தால், அது தேசிய பிரச்சனை அவசரப் பிரச்சனை என்று அவசர சட்டத்தின் மூலமாக தடை செய்யப்படுகிறதோ, அந்த விதமான எடுமையான ததாவை சர்க்கரை ஆலை தொழிலாளர்கள் பொருத்தவரையில் கொண்டு வரவேண்டும். கூலி விஷயத்தைப் பற்றியும், மற்ற பிரச்சனையைப்பற்றியும் சிகனாக் முன்போது தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இல்லையென்றே பிரச்சனையை சிகன் முடிகிறவரையில் ஒத்திப் போட்டு, அதற்குப் பிறகு அதற்கு பரிகாரம் தேடலாம். அரசாங்கம் இப்போது புதிய சர்க்கரை ஆலையை துவக்குவதற்கு முன்பாகவே இந்த தொழிலாளர்கள் பிரச்சனையை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்று முடிவு எடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஸ்டிகைக் நடக்கிறபோது கரும்பு ஆலைக்குள் சேர்ந்துவிட்டு இருந்த நிலையில், நமது மதிப் பிற்குரிய அங்கத்தினர் தெரிவித்த மாதிரி ஐ.என்.டி.யு.சி; தான் ஒத்துழைப்பு கொடுத்து ஆலையை ஓட்டினார்கள். அங்கே இருந்த கம்யூனிஸ்ட்கள், அந்த ஸ்டிகைக்கில் கலந்து கொண்டு பல நாள் தொந்தரவு கொடுத்தார்கள். ஆனால் எவ்வித கரும்பு வெட்டப் பட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் வரவே காாய்ந்து இருந்தது. பரிகாரம் தேடி வழி உருவாக்கிய ச ஐ.என்.டி.யு.சி; தொழிற்சங்கம்தான் கடமைபுடையவோடு பணியாற்றி, விவசாயிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுத்ததற்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்த சங்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது போலவே, மெட்ராஸ் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் சில தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இதில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு முன்பாகவே மின்சார மோட்டார் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மின்சாரம் வழங்கப் படவில்லை. அது நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட தவறாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் மின்சார போர்டும், வட்டார வளர்ச்சி குழுவும் முடிவு செய்து, அவர்கள் எந்த இடத்திற்கு எந்த பகுதிக்கு முதலில் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது இது மூலதனம் கூட. இவ்வாறு ஒரு சில இடத்திற்குத் தான் ஏற்கனவே மோட்டார் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த மாதிரி இடங்களை துரிதமாக பரிசீலனை செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். ஏன் என்றால் அவர்கள் கடன் வாங்கிய காரணத்திற்காக அரசாங்கத்திற்குக் கூட பணம் கட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த கடனை அடைக்க அவகாசம் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க இப்போது ஒத்தி வைத்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு வரும் வருவாய் பங்கப்பட்டு இருக்கிறது. விவசாயம் தழைக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவண்டும். அந்த வகையில் நல்ல முறையில் பணியாற்றி, அந்த விவசாயக் கோரிக்கை

[22nd February 1969]

கைகளை நித்து இந்த நாட்டிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கி, விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்கி துணையாக இருப்பதற்கு வடக்க மாவட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தை வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

* திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிக் கவவர்னர் பெருமானுடைய உரை மீது எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நல்ல இல்லாத வானம் போல். அண்ணா இல்லாத இந்த மேலவையில் நான் பேசுகிற ஒரு துரப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றாலும் கூட, முகிலைக் கிழித்து வெளிக் கிளம்பிய முழு மதி போல், இன்றையதினம் புதிய அமைச்சரவை அமைந்து இருக்கிறது நமக்கெல்லாம் ஒரு பெருமை. இந்த மாமன்றத்திலே தான் உறைந்த மாமேதை அங்கத்தினராக இருந்தார்கள். அவர்களுடைய காலத்திலே நாம் அங்கத்தினர்களாக இந்த மாமன்றத்திலே வீற்றிருந்தோம் என்ற பெருமை நமக்குண்டு.

கவர்னர் அவர்களின் இந்த உரை முன்னால் மாண்புமிக் முதலமைச்சராக இருந்த போலிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கருத்துகளின் மீது நான் நிகழ்த்தப்பட்டது. அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சி காலத்தை தமிழகத்தின் பொற்காலம் என்று என்னுடைய கன்னிப் பேச்சிலே குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். கிரேக்க நாட்டிலே பெரிசுவன் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். ரோம் நாட்டை அகஸ்டஸ் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று கூறுவார்கள். தமிழ் நாட்டிலே சோழன் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். இங்கிலாந்திலே முதலாவது எலிசபெத் ஆண்ட காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்வார்கள். அதைப்போல, தமிழகத்தை ஆண்ட அண்ணாவின் காலத்தை பொற்காலம் என்று சொல்கிறோம்.

பொற்காலத்தைப் பல காரணங்களை ஒப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். மொழி வளர்ந்து இருக்க வேண்டும். தாட்டுக்கு தனி ஸ்ரிமை கொடுக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். இந்தத் துறைகளில் எல்லாம் மாண்புமிக் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டுக்கு பல் வேறு விதமான ஆக்க பணியினை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். பாரதியார் சொன்னார்கள், “யாமறிந்த மொழிகளிலே, தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று பாட்டாகத் தான் பாடிவிட்டுச் சென்றார்கள் அந்த தமிழ் மொழிக்கு இனிமை மட்டுமல்ல, உயிர் மட்டுமல்ல, அதற்குச் சட்ட பூர்வமான அந்தஸ்து கொடுத்து, தமிழகத்திலே தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாகவும் பெருமை அறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் தான் சாரும் “நேதமிழ் நாடுஞ் சூழ மோகனிலே, இன்பத்தேன் வந்த பாயது வாதினிலே” என்று வெறும் பாட்டாகத்தான் பாடி விட்டுச் சென்றா பாரதியார். அதை நேரேயே நேதமிழ் எழுச்சி தேமாசுப் பாடினார்கள். தமிழ் நாட்டை செத்தமிழ்

22nd February 1969] [திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

நாடக ஆகிய பெருமை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. இதைப்போல் பல்வேறு விதமான ஆக்க வேலைகளை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய ஆட்சி காலத்திலே செய்து இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிக் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நாம் கண்டோம்.

இவகே எதிர்க்கட்சி வரிசையில் இருந்த, பல்வேறு உறுப்பினர்கள், முன்னேற்றக் கழக அரசு பல்வேறு விதமான நடவடிக்கைகளை செய்தது விட்டது, பல்வேறு விதமான ஆக்க வேலைகளை செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசினார்கள். ஒரு அரசு தான் போட்ட சட்டத்தாலும், திட்டங்களாலும் தான் மக்களுக்கு நல்வாழ்வுகளை ஏற்படுத்த முடியும். முன்னேற்றக் கழகம் தான் போட்ட சட்டத்தின் மூலமாக ஏழைகள் வாழ்வைத் தீர்த்து, விவசாய துறை உலர்ச்சிக்கும் வழி வகை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

கவர்னர் உரையில், முதன் முதலாக நான் உரைத்ததையே என்னால் மீட்ட நஷ்டங்களையும், இடம்பாடுகளையும் சத்தித்து முன்னேறியுள்ளோம் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கிடையேயும் முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவுக்கு மக்களும், உறவினர்கள், முடிமோ அதே அளவுக்கு செய்து இருக்கிறது.

பருவமழை தவறியிருக்கிறது. தென்மேற்கு பருவக்காற்றாலும் வடகிழக்குப் பருவக்காற்றாலும் கிடைக்க வேண்டிய பலன் இந்த ஆண்டு கிடைக்கவில்லை என்றாலும், மழை பெய்யவில்லை, என்ன செய்வது என்று இயற்கையின் மீது பாரத்தைப் போட்டு விட்டு தேங்கியிருக்கவில்லை. முடிந்தவாறு தஞ்சைத் தாலையில் உணவு தருகின்ற அந்த புண்ணிய பூமியில் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து இந்த மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிக்கும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு செங்கற்பட்டு, வடஆற்காடு மாவட்டம் ஓரளவு நிறைவு பெற்ற மாவட்டங்களாக இருந்தன. இன்று அந்த மாவட்டங்கள் நிறைவு பெற்றிருக்கவில்லை. அவற்றிற்கும் கூட தஞ்சைத் தாலையிலிருந்து உணவு வர வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மக்களின் வேதனையைப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். மேலும் மேலும் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு அரசை அளாக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எண்ணுவதை விட்டு உண்மையில் இந்த அரசு வகுத்திருக்கும் திட்டங்களுக்கு தங்களுடைய ஆக்கபூர்வமான ஆதரவைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தில் கூட, முன்னாள் உணவமைச்சர் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை அங்கு அப்படியில்லை. ராமநாதபுரம் பரம்பரை பரம்பரையாக வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது. அந்த மாநிலத்துக்கு ஒரு மாற்றம் ஏற்படுத்தித் தீர வேண்டும். ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கு நிரந்தரமான நிர்வாகிகள் ஏற்படுமளவுக்கு விட்டம் தோறும் இருக்கிற ஆறுகளை பயன்

5-80
p.m.

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்] [22nd February 1969]

படுத்தி அதை ஆக்க பூர்வமானதாகச் செய்தாகவேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மழையில்லை, வரியைத் தள்ளுங்கள், வஜா செய்யுங்கள் என்று அரசாங்கத்துக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கும் நிலையில் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ராமநாதபுரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு ஏழைகளின் அரசு. அரசு மக்களின் இந்த எண்ணத்தை ஈடேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருப்புக்கோட்டை பகுதியில் உள்ள கிருதுமால் கால்வாய், முதுகுளத்தூர் பகுதியில் உள்ள நாராயண காவேரி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உள்ள பிலவுக்கல் கால்வாய் ஆகிய மூன்று முக்கிய கால்வாய்த் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால், அந்தப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனம் ஓரளவு சீர்படும் என்பதை இம்மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித்துறைக்கு ஒரு ஆலோசகர் போட்டிருக்கிறார்கள். செகண்டரி பள்ளிகளுக்கு ஒரு டைரக்டர் என்றும் ஹையர் எஜு கேஷனுக்கு ஒரு டைரக்டர் என்றும் போட்டுவிட்டு அது போதா தென்று சீஃப் எஜுகேஷன் அட்வைசர் என்றும் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதைவிட மாநில அளவில் நீர்ப்பாசன துறைக்கு ஒரு சீஃப் அட்வைசர் போட்டு மக்களிடமிருந்து வரும் கோரிக்கைகளை ஏற்று அவற்றை பரிசீலித்து அரசுக்கு தக்க ஆலோசனை கூறமளவுக்கு இருந்தால் அது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

எனக்கு முன் பேசிய ராகவானந்தம் அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் பிரச்சனையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு ஒரு ஆண்டிற்குள் இரண்டு சம்பள உயர்வைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக ஊழியர்கள் நெஞ்சார வாழ்த்துகிறார்கள். அத்துடன் இன்னும் ஒன்று செய்தால், இன்னும் இந்த அரசுக்குத் தங்கம் மனப்பூர்வமான பாராட்டை தெரிவிக்கக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் சம்பளக் கமிஷன் அமைப்பது. கோளத்திங் இரண்டு முறைக்கு மேல் சம்பளக் கமிஷன் போடப்பட்டு சம்பள உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்பு மாண்புமிகு நிதியமைச்சராக சுப்ரமணியம் அவர்கள் இருந்தபோது இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இன்னும் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் மீண்டும் சம்பள கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு மாநில அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கை கவனிக்கப்படுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் இரண்டாவது சம்பள கமிஷன் அமைக்கப்படவில்லை. அதை அமைத்து அரசு ஊழியர்களின் கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

கல்வித் துறையில் பல மாற்றங்கள் இருந்தாலும் கூட அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட வில்லை. மாவட்ட கல்வி அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய மதிப்பிற்குரிய ஆசிரிய நண்பர் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சின்ன பிரச்சனையாக இருந்தாலும்கூட அதைத் தீர்த்துக் கொள்ள தலைநகருக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. முதுகுளத்தூரில் ஒரு ஆசிரியர் பாதிக்கப்பட்டால் இங்கே வந்ததான் முடிவு எடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்குள்ள டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்

22nd February 1969] [திரு. வி. தங்கபாண்டியன்]

ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ், மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி, தலைமை அதிகாரி யாரும் அந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கூறமுடியாத சூழ்நிலை இன்று இருக்கிறது. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிக்கு அதிகமான அதிகாரங் களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளி கள் முழுவதும் அவர் கையில் இருக்கின்றன. ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 140 உயர்நிலைப் பள்ளிகள், அவற்றின் ஆசிரியர்கள் மாறுதல், லேலை நியமனம் ஆகிய அனைத்துப் பொறுப்பும் இந்த தனி அதிகாரியின் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் சுய நலத் திற்கோ, மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கோ அவற்றைப் பயன்படுத்து கிறார்கள். அதைத் தடுத்து நிறுத்தி ஆசிரியர்களின் கோரிக்கை களை அப்பீல் செய்ய வாப்பிபிலை. அதற்காகத்தான் மாவட்ட அளவில் ஒரு கமிட்டி அமையவேண்டுமென்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர் மாற்றங்களைப் பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டி யிருப்பதைப்போல மாவட்ட கழக உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாற்றம் நியமனம் ஆகியவற்றிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதி காரம் ஒரு தனிப்பட்ட கல்வி அதிகாரியின் கீழ் இல்லாமல் ஒரு கமிட்டி மூலமாக அவை நிறைவேறும்படி செய்யவேண்டும். கல்வித் துறையில் சிவப்பு நாடா முறை தாராளமாக பின்பற்றப்படுகிறது. தவிபார் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் வியாபார நோக்கம் பின்பற்றப்படுகிறது. எந்தெந்த சமூகத்தின் பெயரால் அந்தப் பள்ளி யை, கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவோ அந்தந்த சமூகத்தாருக்குச் சலுகை, அந்த மாணவர்களுக்குத்தான் இடம் என்ற நிலை, பொது மக்களின் வரிப்பணத்தை கொண்டு நடத்தப்படும் நிறுவனங்களில் இருக்க அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இன்னொன்று, எந்த நிலையிலும் இப்போது இருக்கிற அதிகாரிகள் மக்களின் பிரதி நிதிகளை மதிக்கின்ற மனமாற்றம் பெறவில்லை. மாவட்ட கலெக்டர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொடுக்கின்ற கோரிக்கைகளுக்கு தக்க பதில் கொடுக்கவேண்டும். அந்த கோரிக்கை நியாயமானதா இல்லையா என்பது பற்றியும் அதில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் பார்த்து பதில் சாதாரணமாக அவர்களிடமிருந்து வருவதில்லை. ஏதோ தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் மாவட்ட கலெக்டரும் மற்ற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மக்கள் பிரதிநிதிகளை மதிக்குமளவுக்கு மனமாற்றம் ஏற்படுத்தி யாகவேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து இன்றுவரை அதிகாரிகள் தங்களை ஒரு தனி வர்க்கமென்று எண்ணிக்கொண்டு மக்கள் அடிக்கடி தங்களைக் காண வா வேண்டுமென்றும் நினைத்து கோரிக்கைகளை விரைவில் முடிக்காமல் விண்ண காலதாமதத்தை உண்டாக்குகிறார்கள். ஆகையால் திட்டவாட்டமாக அரசு உத்தரவு மூலமாக அதைத் திருத்தவேண்டும். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் அதிகாரிகளை அணுகும்போது நேரடியான பதிலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலையை இந்த அரசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. தங்கபாண்டியன்] [22nd February 1969]

நாகர்கோவில் தேர்தலைப்பற்றி சொன்னார்கள். உண்மையான பெருந்தன்மையிருந்தால் நாகர்கோவில் தேர்தலில் போட்டியிட்ட காமராஜருக்கு எதிராக யாரையும் நிறுத்தியிருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். தென் சென்னை இடைத்தேர்தல் நடந்த போது அண்ணா அவர்கள் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். 'இப்போது டில்லியில் தமிழ் மக்களின் சார்பில் அமைச்சர் ஒருவரும் இல்லை என்ற குறை பேசப்படுகிறது, வெளிப்படையாகக் கூறுகிறேன், மதிப்பிற்குரிய நண்பர் சுப்பிரமணியம் அல்லது காமராஜர் இங்கு நிற்பதாக இருந்தால் தன்னுடைய கட்சியின் சார்பாக யாரையும் நான் நிறுத்தவில்லை' என்று பெருந்தன்மையோடு தெரிவித்தார்கள். அதைப் பார்த்தும் இன்று நாகர்கோவில் காமராஜர் நிற்கிறாரே போட்டியிட்டாமா என்கிறார்கள். தென்சென்னையில் அண்ணா அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றிருந்தால் நாகர்கோவில் அது இருந்திருக்காது. நாகர்கோவில் நடைபெற்ற தேர்தல் வேலை குறித்து பேசப்பட்டது. இதே அவையில் இருக்கிற முத்து அவர்கள் தங்கியிருந்த விடுதி அங்கே தாக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் அன்றை தினம் அங்கு இருந்தேன். அப்போது முத்து அவர்கள் தன் சொந்த ஊரான மதுரைக்கு வந்துவிட்டார்கள் ஆனால் நாகர்கோவில் அவர் தங்கியிருந்த விடுதிக்கு முன் துற்றுக் கணக்கான பேர்கள் கூடிக்கொண்டு வாயில் வராத வார்த்தைகளைச் சொல்லி கட்சிவிட்டார்கள். முற்றுக்கை போட்டார்கள்.

அப்போது தான் இது நாகர்கோவில் தேர்தலா அல்லது நாகாலாந்து தேர்தலா என்ற நிலைமை எழுந்தது. நண்பர் எத்திராஜுலு அவர்கள் பேசும்போது 3 சர்க்கார் உடைக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே 500 கார்கள் அங்கே உடைக்கப்பட்டன. பலருடைய விரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டன. அங்கே ஜனநாயகத் தேர்தலை நடக்கவில்லை. இருந்தாலும் அதன் முடிவை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். 5-ல் 3 பங்கு ஜாதியினரின் பெயரைச் சொல்லி தேர்தலில் அங்கே வெற்றி பெற வேண்டிய சூழ்நிலை காங்கிரசுக்கு ஏற்பட்டது. முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஜாதியின் பெயரால் எந்த விதத்திலும் ஜெயிக்கவில்லை. நாங்கள் இதை அறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும். சென்ற பொதுத்தேர்தலில் நாங்கள் பல்வேறு தொகுதிகளில் வெற்றி பெற்ற சூழ்நிலையைப் பார்த்தாலே இது நன்றாகத் தெரியும். நடந்து முடிந்த சென்காசித் தேர்தலில் கூட நாங்கள் ஜாதி அடிப்படையில் எங்கள் வேட்பாளரை நிறுத்தி வைக்கவில்லை. எனவே தான் சொல்லுகிறேன் நடந்து முடிந்த தேர்தல் நமக்கெல்லாம் ஒரு பாடமாக இருக்க வேண்டும். அது தொடர வேண்டாம் என்று காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வேண்மணிச் சம்பவம் இதயத்தைத் தொடுகிற சம்பவம். நினைத்தாலே நெஞ்சு துடிதுடிக்கிறது. சம்பவத்தை அறிந்த உடனே அரசு ஒயோடிச் சென்று என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுத்தது. சட்டம் ஒழுங்கு பற்றி பேசுகிற காங்கிரஸ்காரர்

22nd February 1969] [வி. தங்கபாண்டியன்]

கள் இதற்கு முன்வர மறுக்கிறார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு என்பதெல்லாம் எல்லா தரப்பினரும் சேர்ந்து காப்பாற்றப்பட வேண்டியதொன்றே தவிர அது ஒன்றும் தி.மு.க.-வுக்கு மட்டும், திராவிட முன்னேற்ற கழக அரசுக்கு மட்டும் சேர்ந்ததல்ல என்று கூறி, இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் தந்தியறிதலைக் கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் முன்வந்துள்ளேன். காலம் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் எதிர் பாராத நேரத்தில் நம்மை விட்டுப் பிரிந்ததற்காக முதற்கண் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து இந்த கவர்னர் உரையில் தென்றாற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள திண்டிவனம், செஞ்சி இன்னும் அதை ஒட்டிய தாலுக்காக்களில் உள்ள பஞ்ச நிலைமையைப் பற்றி எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. 1966-ல் கூட அங்கே ஒரு பெரிய புயல், வெள்ளம் காரணமாக நிறைய சேதம் ஏற்பட்டது. அதனால் செங்கல்பட்டு, வந்தவாசி, திண்டிவனம், செஞ்சி ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். மீண்டும் 1967-ல் கூட அங்கே போதுமான மழை இல்லாமல் அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் விளைச்சல் மிகவும் குறைந்து விட்டது. பிறகு 1968-லும் தொடர்ந்து மழை இல்லாமல் போகவே எந்த எரியிலும் பாசனத்திற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் பூரா மகசூலும் சாலியாகிவிட்டது. இது சம்பந்தமாக திண்டிவனம் சர்க்கல்டர் அவர்களிடம் 30-12-1968 அங்கே உள்ள விவசாயிகளில் ஒரு ஆயிரம் பேர் உள்வலமாகச் சென்று அவர்களுடைய குறைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போதே ஒரு மகஜரும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரம்புடி பிள்ளை நானும் இந்த சபையில் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் விவசாயிகள் அல்லது விவசாயக் கணிகள். இன்றைய தினம் அவர்கள் எல்லாம் உண்ண உணவு இன்றி வேறு வேலை வாய்ப்பின்றியும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து கஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. கையிரிந்த பணத்தைக் கொண்டும், வேறு இடங்களில் கடன் வாங்கியும், விவசாயம் செய்தும், பெரும்பாலான கிராமங்களில் உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் சாலியாகிவிட்டன. குறிப்பாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 60 சதவீதத்திற்கு மேல் நிலங்கள் எல்லாம் கரம்பாகவே இருக்கின்றன. இந்த அண்டில் பச்சை மகசூல் உட்பட எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பருவத்தே பயிர் செய் என்பது பெரிய வர்கள் வாக்கு. ஆனால் மழையில்லாமல் போகவே பருவத்தில் பயிர் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் எல்லா நிலமும் கரம்பாக இருக்கின்றன. பயிர்கள் வைத்த இடத்திலும் பெரும்பாலும் சாலியாகப் போய்விட்டன. இதை கவர்னர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு, அரசாங்கம் ஏற்கனவே கொண்டு போயிரக்க வேண்டும். கவர்னர் உரையிலும் இது பற்றி குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

[22nd February 1969]

சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டம் நடைபெறும்போது ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடமும் விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடமும் நான் விரிவான மகஜர் ஒன்றைக் கொடுத்தேன். அதற்குப் பின்னால் சென்ற வாரம் கூடிய மந்திரி சபை அந்தப் பகுதிகளுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் நிவாரண வேலைகளுக்காக வழங்கியிருக்கிறது என்று நான் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். நேற்றைய முன்தினம் கூட விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் திண்டிவனத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள், விவசாய முக்கியஸ்தர்கள் எல்லாம் அவரைக் கண்டு நீண்ட ஒரு மகசரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாய மக்கள் கூட இந்த தை மாதத்திலே திண்டிவனம் வந்து நகரத்தில் ஒரு படி அரிசி $2\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு வாங்கிக்கொண்டுபோய் ஜீவிக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அந்த கதி என்றால் விவசாயக் கூலிகள், இன்னும் மற்றவர்களின் நிலையைப் பற்றி சொல்லவே வேண்டாம். விவசாயக் கூலிகளுக்கு வேலை இல்லாததால் அவர்களில் 100-க்கு 50 சதவீதம் பேர் சென்னைக்கு வந்து மூட்டை தூக்கி, வண்டி இழுத்துப் பிழைக்க ஓடோடி வந்துவிட்டார்கள். சென்ற வாரம் கலெக்டர் அவர்கள் கூட பல கிராமங்களை வந்து பார்வையிட்டார்கள். அங்கே உள்ள விவசாயக் கூலிகள் எல்லாம் என்ன செய்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். அதுவடை காலமாக இருந்தாலும் 6 மாதம் வேலை விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கிடைக்கும். இப்போது அதுவும் இல்லை. வேறு வேலை இருந்தாலாவது எப்படியாவது தாங்கப் பட்டினி பாக இல்லாமல் சமாளித்துக் கொள்வார்கள், இப்போது அதுவும் இல்லை என்று அவரிடம் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் உடனடியாக பரிசீலித்து தகுந்த நிவாரண நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வடாற்காடு, செங்கல் பட்டு ஜில்லாக்களைப் பரிசீலித்தபோது இந்தப் பகுதிகளையும் சேர்த்துப் பரிசீலித்து இருக்கலாம். ஆனால் தாலுக்கா மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் எல்லாம் இதற்கு விரோதமாகவே இருக்கிறார்கள். வாய்தா கட்டுவதற்கு கூட கதி இல்லாமல் இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் சர்க்கார் கடன்களை உடனடியாக வாசூலிக்க வேண்டும் என்று ஜப்பி நடவடிக்கைகளில் சிறுபடுவதும், கிராம அதிகாரிகளுக்கு வாசூலைத் துரிதமாக வாசூலிச்ச வில்லை என்று அபராதம் போடுவதுமாக இருக்கிறார்கள். நவம்பர் மாதத்தில் சப்-கலெக்டரிடம் அந்தத் தாலுக்காவில் உள்ள எல்லா ஏரிகளிலும் தண்ணீர் கிடையாது, மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று 1,000 விவசாயிகள் கமலர் என்று, ஊர்வலமாக வந்து கொடுத்தபோது உடனடியாக இதைச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிப்பதுடன் ரெவின்யூ போர்டிக்கும் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு பிறகு அதை அப்படியே சூப்பைத் தொட்டியில் போட்டு விட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் திரும்பவும் அந்த நிலைமையை மீட்டரிக் டெவலப்மெண்ட் சுவன்சிலிடமும் வில்லா கலெக்டரிடமும் அரசாங்கத்திடமும் சொன்ன பிறகு இப்போது தான் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய முன்தினம் சொன்னார்கள் “23-ம் தேதி ரெவின்யூ போர்டி மெம்பர் அந்தப் பகுதிகளுக்கு

22nd February 1969] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாபுடு]

வந்து பரிசீலிப்பார்” என்று. எனவே அங்கே உள்ள மக்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அங்கே உள்ள மக்களுக்குத் தேவையான உணவு கிடைக்க வேண்டும். அரிசி கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் கூட கோதுமை, சோளம், கேழ்வரகு இவைகளையாவது கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். புஞ்சை தானியங்களாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்திரவிட வேண்டும். அதோடு வரிவஜா செய்யவும் சர்க்கார் உத்திரவிட வேண்டும். சர்க்கார் கடன்கள், நில அடமான பேங்க், கூட்டுறவு கடன்கள் ஆகிய எல்லா கடன்களையும் ஒரு வருஷத்திற்கு வட்டி இல்லாமல் வஜா கொடுத்து அந்த வருஷை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. அந்த ஜில்லாவில் இன்னும் சில பகுதிகளில், குறிப்பாக உளுந்தூர்பேட்டை, சின்னசேலம் போன்ற வறண்ட பிரதேசங்களில் இப்போதே குடி தண்ணீர் கிடையாது. அங்கே உள்ள குடி நீர் கிணறுகளையெல்லாம் ஆழப்படுத்த வேண்டும். அதோடு விவசாயிகள் எதிர்காலத்தில் விவசாயத்தை தொடர்ந்து மேற்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அங்கே உள்ள விவசாயக் கிணறுகளையும் ஆழப்படுத்த அரசாங்கம் கடன் கொடுக்க வேண்டும். புதிய கிணறுகளை அரசாங்க மான்யத்தோடு லெட்டுகெடுத்து அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் உடனடியாக அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போய்ப் பார்த்து அந்த மக்களுக்கு ஒரு ஆறுதல் கிடைக்கும் நிலையில் எல்லா நிவாரண வேலைகளுக்கும் உத்திரவிட வேண்டும்.

மேலும் வெள்ளப் பகுதி என்று அங்கே ஒரு என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மென்ட் 1966-ல் இருந்து வேலை செய்து வருகிறது. ஏரி வேலைகளுக்கு என்டிமேட் போட்டு இன்னும் வேலை முடியாமல் இருக்கிறது. பெரிய ஏரிகள் எல்லாம் 2 மடை 3 மடை என்று எடுத்தும் இன்னும் சீர்திருத்தம் முடியவில்லை. அதேபோல் வீடுர் அணை வெள்ளம் புயலின் போது உடைந்து விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டார்கள். அங்கே கூட இன்னும் ரிப்பேர் சரியாக நடக்கவில்லை. மார்ச் மாதம் 30-ம் தேதியோடு வெள்ள நிவாரண டிபார்ட்மென்டை எடுத்து விடுவதாகப் பேசப்படுகிறது. இப்போது அந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை கவனிக்க அரசாங்கம் அவர்களை அதிலேயே நீடித்து மாாமத்து வேலை செய்ய உதவாது அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்போது அக்ரோ இன்டஸ்டிரி மூலமாக பம்பு செட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்க முடியாது என்கிறார்கள். கடன் வாங்கி கிணறு எடுத்தும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு வட்டி கூட்ட வேண்டும். மேலும் மோட்டார் வாங்க கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் வட்டி கட்டவேண்டும். இம்மாதிரி இருக்கும்போது, மின்சார இணைப்பு தாமதமாகிறது என்று சொல்லுவது வேதனை அளிக்கிறது. ஆகையால் அந்தப் பஞ்சப் பகுதிகளுக்கு, மின்சார இலாகா

[திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு] [22nd February 1969]

மூலம், மோட்டார்களுக்கு மின்சார இணைப்பைக் கொடுக்க இந்த அரசு பரிசீலனை உத்தரவிட வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல. இப்போது உரம் நிறைய உள்ளது. ஆனால் அது சரியாக விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. கிராமத்தில் கூட்டுறவு சொசைட்டி மூலம் உரம் விநியோகிக்கிறார்கள். பல சொசைட்டிகள் கொங்கும் உரக் கோட்டாவை எடுப்பதற்கு பணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து, பருவ காலத்தில் பயிர்களுக்கு உரம் கிடைக்கத் தக்க விதத்தில், பருவப்பந்த மூலமாகவோ, அல்லது கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் மூலமாகவோ ஏற்பாடு செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அந்த பகுதிகளில் மாடுகளுக்கு நீர்நீர் கட்ட இல்லை. பல இடங்களில் காய்ப்பு சாவியாகி, மாட்டைவிட சேலத்த விட்டார்கள். இரண்டு ஏக்கர் சாகுபடி செய்யும் இடத்தில் கூட திரைநீர் மாக தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. ஒரு மணி நேரத்திற்குமேல் மோட்டார் இதைத் தண்ணீர் இல்லை. இந்தப் பஞ்சம் நமக்கு பெரும் சோதனையாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிற 10 லட்ச ரூபாய் போதாது. கடலில் பெருங்காயம் கரைத்தது மாதிரி தான் இருக்கும். வருடத்திற்கு 10 மாதம் கூட நிலத்தில் வேலை இல்லாததால், எங்கள் பகுதி சென்னைக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதால், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இங்கே வந்துவிடுகிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கூட இதைப்பற்றி கேட்டார்கள். 100-க்கு 40 பேர் கிழவன், கிழவிகள் தான் அங்கே இருக்கிறார்கள். உடல் வலிவு இருப்பவர்கள் சென்னைக்கு ஓடி வந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்குத் தொடர்ந்து அங்கே வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும் அளவுக்கு, நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையை இன்னும் 20 லட்சம் ரூபாய் அதிகரித்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திண்டிவனம், செஞ்சி போன்ற பகுதிகளுக்கு முக்கிய கவனம் செலுத்தி நிவாரண கடைகள் திறக்க வேண்டும். நிவாரண கடைகள் திறந்தால் அரிசி கேட்டார்களே என்று கணக்குப் பார்க்காமல், அரிசியும் வாழ்க வேண்டும். கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு கோதுமை, வரகு, சோளம் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால்தான் இந்த 10 மாத காலம் ஓரளவுக்கு அவர்கள் அரை வயிற்று கஞ்சி குடிக்க முடியும். அடுத்தபடியாக, பல வருடங்களாக ஒங்கூர் அணையை கட்ட வேண்டும் என்று இதை அரசாங்கத்திற்கு நான் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறேன். பஞ்சம் எஞ்சினில் அதை சர்வே செய்து 4 கிராமங்களுக்கு வெள்ளம் பரபரம் என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒங்கூர் அணை என்பது இப்போது 62 மைல் தொலைவில் செங்கற்பட்டு எல்லையில் இருப்பது. நாற்பது ஏரிகள் தண்ணீர் ஓடி விடுகை கடலில் வீழ்கிறது. வீடு அணையைக் கட்டினார்கள். அதன் மூலம் 4,000 அல்லது 5,000 ஏக்கர் இருபொகம் சாகுபடி

22nd February 1963] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

யாகிறது. ஒங்கர் அணையைக் கட்டினால், 3,000 ஏக்கர் புஞ்செய் நிலம் நஞ்செய் நிலமாக மாறும். இந்த பஞ்ச நிலைமையில் அந்த அணையை கட்டினால், அந்த பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதோடு, உணவு உற்பத்தி பெருக வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவற்றில் இந்த அரசு கவனம் செலுத்தி, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த பகுதி மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், நிவாரணமும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

(Thiru N. V. Natarajan in the Chair.)

* திரு. பி. டி. முத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து பேசுகின்ற வாய்ப்பினை அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திற்கு தோந்தெடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு முதன் முதலாக நான் பேசுகின்ற நேரத்தில், எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கி விட்டு, என்போன்ற சாதாரண மக்கடைக்காரன் இந்த மாமன்றத்தில் உரையாற்றுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த எங்கள் தலைவர் அந்நாள் அண்ணா அவர்கள் இல்லையே என்று நினைக்கின்ற போது உண்மையில் வேதனை அடைகின்றோம். அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்றாலும், அவர் காட்டிய கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டு வழி நின்று, அவர் விட்டுச் சென்ற பணியினை செய்வதற்காக முதலில் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி, ஆளுநர் உரையின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில், அண்ணா அவர்களுடைய உடல் நலம்பெற வேண்டும் என்று வாழ்த்து தெரிவித்திருந்தார்கள். அது போன்று இந்த மன்றமும் வாழ்த்தியது. நானும் வாழ்த்தியது. ஆனால் இயற்கை சதி செய்த காரணத்தால் அண்ணா அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அண்ணா அவர்களின் உயிரைக் காப்பாற்ற தமிழக டாக்டர்களும், வெளிநாட்டு டாக்டர்களும் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைப் பார்க்கின்றபோது, உண்மையில் நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதே போன்று அண்ணா அவர்களின் இறுதி யாத்திரையில் 30 லட்சம் மக்கள் சென்னையில் ஒன்று திரண்டார்கள். அந்த 30 லட்ச மக்களையும் அமைதியான முறையில் நடத்திச் சென்று, சமாளித்த தமிழக காவல்துறைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அண்ணா அவர்களின் இறுதி யாத்திரையில் கலந்துகொள்ள வந்து நெருக்கடியில் உயிர் நீத்த தோழர்களுக்கும் என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் பருவ மழை சரியாக பெய்யாத காரணத்தால் கனம் ஜெயராம ரெட்டியார் தமது 39 வருட கால அரசியல் வாழ்க்கையில் இம்மாதிரியான வறட்சியை பார்த்ததில்லை என்று தெரிவித்ததுபோல், அந்த அளவுக்கு தமிழ்நாடு பூராவும் வறட்சி

[திரு. பி. டி. முத்து] [22nd February 1969]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆகிய இரு மாவட்டங்களிலும் மிகுந்த வறட்சி ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தில் செங்கற்பட்டு மாவட்டமும் வட ஆற்காடு மாவட்டமும் மற்ற மாவட்டங்களுக்கு உணவு அளித்து வந்தது. அது மட்டுமல்ல, சென்னை அருகில் இருப்பதால் சென்னை மக்களுக்கும் ஓரளவுக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்டம் உணவு அளித்து வந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் மற்ற மாவட்டங்கள் உணவுப் பொருட்களைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பேர்ப்பட்ட வறட்சி யிலும் தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக, இந்த இரு மாவட்டங்களுக்கும் நிவாரணம் அளித்ததன் காரணமாக நிலைமை சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தில் தாராபுரம், பொள்ளாச்சி போன்ற பகுதிகளில் கால்நடைகளுக்கு தீவனமும் குடிதண்ணீர் கிடைக்காத நேரத்தில், ஏறத்தாழ 10 லட்ச ரூபாய் நிவாரணம் கொடுத்து அந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து வருகிறது. அதுபோல வறட்சியின் காரணமாக விலைவாசி ஏறுவதைக் கட்டுப்படுத்தி, ஏறத்தாழ மலிவு விலையில் 1 3/4 கோடி மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் கிடைக்கின்ற முறையில் நமது அரசு செய்திருப்பதற்கு நான் பாராட்டுத் தெரிவிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், நில அடமான வங்கிகள் மூலமாக சென்ற ஆண்டு 12 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு கூட இந்த அளவுக்கு நல்ல காரியத்தைச் செய்யவில்லை. முன்பு விவசாய கடனுக்கு மனுப் போட்டால் 6 மாதம் ஆனாலும் கடன் கிடைக்காது. இப்போது மனுப்போட்ட 30 நாட்களுக்குள் கடன் கிடைக்கிறது. 25 ஆண்டுகளுக்கு வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டும் என்பதை 13 ஆண்டுகளுக்கு என்று குறைத்து கடன் வாங்கும் முறையை எளிதாக்கியிருக்கிறது. ஒரு விவசாயி 10 ஆயிரம் ரூபாய் முன் கடன் பெற முடியும், இன்று 40 ஆயிரம் ரூபாய் வரை கடன் பெற வசதி செய்திருக்கிறது. முன்பு தலைநகரமாகிய சென்னையில்தான் கடன் வழங்கும் அலுவலகம் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நில அடமான வங்கியை ஏற்படுத்தி உடனடியாக கடன் கொடுக்கின்ற நிலைமை பைப் பார்க்கின்றோம்.

அதேபோன்று மின்சார துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், 3 3/4 லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு இன்று இருக்கிறது. இருபது ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரசு அரசு 2 1/2 லட்சம் கிணறுகளுக்குத்தான் கொடுத்திருந்தது. ஆனால் தி.மு.க. அரசு வந்த பிறகு மேலும் 1 1/4 லட்சம் கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்து ஊக்கமளித்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்து வறட்சி ஏற்பட்டுள்ள நேரத்திலும் விலைவாசியை கட்டுப்படுத்தி நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்திருப்பதற்காக நன்றி செலுத்த கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

22nd February 1969] [திரு. பி. டி. முத்து]

தமிழகத்தில் பரவலாக வறட்சி ஏற்பட்டிருந்தாலும், என்னுடைய மாவட்டமாகிய சேலம் மாவட்டத்தில் சாதாரண காலத்திலேயே 150 அடி, 200 அடி தோண்டினால்தான் கிணற்றில் தண்ணீர் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்கு உள்ள எங்கள் மாவட்டத்திற்கு இந்த வறண்ட நேரத்தில் எந்தவித நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பருவ மழை மிகவும் தவறி விட்டது. எல்லா மாவட்டத்திற்கும் நிவாரணம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. சேலம் மாவட்டம் மலையடிவாரங்கள் நிறம்ப நிறைந்த பகுதி. சேலம், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் மலையடிவாரங்களில் உள்ள தண்ணீர் இருக்கும் கிணறுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலேனும் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு ஏற்பாடுகளைப் பராமரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மலையடிவாரங்களில் உள்ள தண்ணீர் இருந்து வாய்க்கால் மூலமாக தண்ணீர் கிணறுகளுக்கு கொண்டு வரப்படுகிறது. கிணறுக்கு வந்த தண்ணீரை பம்புசெட்டுகள் மூலம் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்ச மின் இணைப்புகள் தரப்பட வேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற விவசாயிகள் ஏற்கெனவே நில அடமான வங்கிகளில் 1,000 அல்லது 10,000 ரூபாய்கள்வரை கடன் வாங்கி மின் இணைப்புசெய்துக்கொள்ள எல்லா வேலைகளையும் செய்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின் இணைப்பு தரப்படாத காரணத்தால், அவர்கள் மிகவும் நலிபட்டவராக இருக்கிறார்கள். வேலைகள் எல்லாம் முடிந்த மின் இணைப்பு தரப்பட வேண்டிய தருணத்தில் அரசாங்கத்திலிருந்து தடை உத்தரவு வந்த சரணத்தால், மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. போம் மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 953 வீட்டுக் கொடியில் செலவு செய்து விவசாயிகள் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுமா? கிட்டத்தட்ட 3,000 ஏக்கர நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டு நல்ல விவசாயம் நடைபெறும். அந்தப் பகுதிகளுக்கு மதவமைச்சரும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர்களும் வந்திருந்த போது, அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு உறுதல் வளித்து, உடனடியாக மின் இணைப்பு தர ஏற்பாடு செய்யுதாகச் சொன்னார்கள். மின் இணைப்பு தரப்படுவதற்காக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆத்தூர் தாலுக்காவில், மிலிடெரி காலனி என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது பழைய ராணுவ வீரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ராணுவ வீரருக்கும் 10 ஏக்கர் விதம் 10,000 ஏக்கரா நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த இடங்களில் கிணறு வெட்டி வைத்து இருக்கிறார்கள். அங்கே மலையடிவாரமாக இருப்பதால், பம்பு செட் போடுவதற்கு பர்மிஷன் கொடுக்க வில்லை. பம்புசெட் போட்டுக்கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த நிலங்களுக்கு பம்பு செட் போட்டு, மின் இணைப்பு தருவதன் மூலமாக 10,000 ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி ஆவதற்கு வழி செய்ய முடியும். மேலும்

[திரு. பி. டி. முத்து] [22nd February 1969]

மூன்று போக விளைச்சலை அங்கே செய்ய முடியும். இதை அரசு பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா இடங்களும் பாறைகள் நிறைந்த பகுதி. அந்த பாறைகளை உடைப்பதற்கு வெடி மருந்து தோட்டாக்கள் தேவை. ஒரு விவசாயி தோட்டா மருந்து வாங்க வேண்டுமானால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில் சென்னைக்கு வந்துதான் வாங்கவேண்டும். பல்லா வரத்தில் தான் தோட்டா மருந்துகள் கிடைக்கிறது. அந்த தோட்டா மருந்து வாங்குவதற்கு ஏறத்தாழ ஒரு வாரம் சென்னையில் தங்க வேண்டி இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல, தோட்டா களை வாங்கிச் கொண்டு, கேப் வாங்குவதற்காக சென்னையிலிருந்து காஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்று வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி பல விவசாயிகள் தோட்டா மருந்துகள் வாங்குவதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். பல விவசாயிகள் தோடியாக வந்து தோட்டாக்களை வாங்கிச் செல்ல முடியவில்லை. ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் சுபிட்ச நிலை நிலவ, அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு மாவட்ட தலைநகரிலே தோட்டா கிடைப்பதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும்.

ஆனால், இன்றைக்கு ஒரு சிலர் பல லைசென்சு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தாசில்கார் இடத்தில் சொல்லி 20-30 லைசென்சு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு பிளாக் மார்க்கெட்டில் தோட்டாக்களை விற்கிறார்கள். ஏனென்றால், ஒரு விவசாயிக்கு 40 தோட்டாக்களுக்குத்தான் லைசென்சு கொடுக்கப்படுகிறது. சிலர் ஒரு ஆயாங்கு, தோட்டாக்களை வாங்கி ரூ. 5-க்கு விற்கிறார்கள். இப்படி கள்ள வியாபாரம் அதிகமாக நடைபெறுகிறது. இதனால் உண்மையான விவசாயிகளுக்கு தோட்டா கிடைத்தாமல் அதிகமாக கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசு மாவட்டத் தலைநகரங்களில் தோட்டா மருந்துகள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

எனக்கின்று என்ற கிராமத்தில் புறம்போக்கு நிலம் 10,000 ஏக்கராவிற்கு இருக்கிறது. அந்த நிலம் மிக நன்றாக இருக்கிறது. மரம், செடிகள் எதுவும் இல்லை. அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்தால் அதை நல்ல நஞ்சை நிலங்களாக மாற்றி சாகுபடிக்கு வாய்ப்பு செய்ய முடியும். அந்த இடத்தை உணவு அமைச்சர் சிறு கோவந்தசாமி அவர்களும் வந்து பார்வையிட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்து இருக்கிறார்கள். மேலும் விவசாயிகளுக்கு மரில்லிங் மெஷின்கள் தவையப்படுகிறது. அது கனியாக வாங்கவேண்டுமானால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 10,000 வாகிறது. இப்போது எல்லா பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் டிராக்டர்கள் உள்ளன. அந்த டிராக்டர்களோடு மரில்லிங் மெஷின்களை வாங்கி இளைக்கால் ரூ. 20,000 தான் ஆகும். ஆகவே, இம்மாதிரியான மரில்லிங் மெஷின்களை ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் வாங்கி வைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

22nd February 1969] [திரு. பி. டி. முத்து]

அடுத்தபடியாக எங்கள் பகுதியில் ராசிபுரத்தில் இருக்கிற ஆஸ்பத்திரி வெண்மையர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இப்போது மழை வந்தால் அந்த ஆஸ்பத்திரி பகுதி முழுவதும் தண்ணீரில் மூழ்கி விடுகிறது. இதனால் மக்களுக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு போவதற்கு முடியவில்லை. ஆகவே, அந்த ஆஸ்பத்திரியை விஸ்வராமம் செய்யவேண்டும், அல்லது புதுப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி சென்ற ஆண்டே சுகாதார அமைச்சர் அவர்களிடத்தில்கூட கூறினேன். நேரில் வந்து பார்வையிட்டு அவர்கள் அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொல்லி இருந்தார்கள். சேலம் மாவட்டத்திற்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இந்த மன்றத்தில் பேசிய நம்முடைய அங்கத்தினர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் வெண்மணிச் சம்பவத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வெண்மணிச் சம்பவம் கண்டிக்க வேண்டிய சம்பவம் ஆனால், இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளை கவனிக்க வேண்டும். அந்த சம்பவம் நடந்த உடனே நம்முடைய இன்றைய முதலமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் நேரடியாகச் சென்று உடனடியாக நிவாரண வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். புது வீடுகள் கட்டித் தர ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், மிகவேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த மூன்று இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்கவில்லை என்று திரு. எத்திராஜ் சொன்னார்கள்.

1957 ஆண்டு ஜூலை 4-ம் தேதி நடைபெற்ற சம்பவம் எத்தனை நாள் நடந்தது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜூலை 4-ம் தேதி அப்படித்த கலவரம் செப்டம்பர் 25-ம் தேதி வரையில் இவ்விடமில் நடந்தது. செப்டம்பர் 15-ல் இமானுவேல் கொல்லப்பட்ட பிறகு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தேவர்களும் அறிஜனங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மோசிக்கொண்டு அதனால் வீழ்ந்த பிணங்கள் 26. அதே நேரத்தில் போலீசார் மக்கள்மீது துப்பாக்கியால் சுட்டதால் ஏற்பட்ட சாவு 13. ஏறத்தாழ 39 பிணங்கள் விழுந்தது 3,000 வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பெண்கள் மரண பங்கப் படுத்தப்பட்டார்கள். அப்போது பக்தவத்சலம் விடுத்த அறிக்கையில் அந்தக் கலவரத்தால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் நான்கு லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது இந்த வெண்மணிச் சம்பவம் திடீரென்று ஏற்பட்ட சம்பவம் பற்றி பேசுவோர் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படியும் வெண்மணிச் சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்ட கும் உடனடியாக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து அடக்கியது. புது வீடு கட்டி கொடுத்தது, இறந்தவர் குடும்பத்துக்கு நிதி அளித்தது. மதுகுளத்தூரில் நடந்த கோர சம்பவத்தை மறந்து இதைப் பேசுகின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் போற்றிநீர் அண்ணை அவர்கள் மதுகுளத்தூர் சட்டமன்றம் பற்றி சட்டமன்றத்தில் பேசிய பேச்சை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பக்தவத்சலம் அறிக்கை தாக்கல் செய்த பிறகு 1957-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அறிஞர் அண்ணை அவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சி பற்றி சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிடும்போது, 'நான் இந்த

[திரு. பி. டி. முத்து]

[22nd February 1969]

மன்றத்தில் பேசுவதற்கு ஆசைப்பட்டதுண்டு. சந்தர்ப்பம் வரும் போதெல்லாம் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசாமல் இருப்பதால் அதுவே எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும்' என்று சொன்னார்கள். மீண்டும் பத்திரிகையில் அவர்கள் எழுதும்போதும், பொது மேடைகளில் பேசும் போதும் இந்தச் செய்தியை நான் நமுவ விட்டிருக்கிறேன் என்று பெருந்தன்மையோடு சொன்னார்கள். அந்தக் கலவரத்தின்போது போர்டு மெம்பரைத்தான் வைத்து விசாரிக்கச் செய்தார்கள். ஆனால் வெண்மணி சம்பவத்திற்கு நீதிபதியை வைத்தே விசாரிக்க இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மறந்து இந்த அரசுமீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவரும் நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாகர்கோவில் தேர்தல் பற்றி எத்திராஜ்ஜி அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் அந்தத் தேர்தலுக்கு வேலை செய்யச் சென்றிருந்தார் என்றும் குணைச்சல் பகுதிக்குப் போனபோது அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதியில் இருந்ததாகவும், 7-ம் தேதி காலை 16 வாடகை வண்டிகள் வந்தன என்றும், அதில் ஹூறுக்கணக்கான ஆட்கள் வந்து கலகம் செய்த காரணத்தால் 13 வண்டி திரும்பி போய் விட்டதாகவும் 3 வண்டிகள் சேதமடைந்ததாகவும் சொன்னார்கள். நானும் அங்கு அந்த சமயம் சென்றிருந்த காரணத்தால் அதைப் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். 8-ம் தேதி காலை 16 தேர்தல் என்றால் 4-ம் தேதி அமைதியாக இருந்தது அப்போது பல மாவட்டங்களிலிருந்து பல்களிலும் லாரிகளிலும் ஆட்கள் அதிகமாக வந்ததால் பல சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. கிட்டு என்ற கட்சித் தோழர் கொலை செய்யப்பட்டார். காஜப்பன் கொலைசெய்யப்பட்டார். நூற்றுக்கும் அதிகமான தோழர்கள் மருத்துவமனையிலே இருந்தார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் யாரும் மருத்துவமனையிலே இருந்ததாக செய்தியே இல்லை. அங்கு 5-ம் தேதியன்று மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் சர்வ கட்சித் தலைவர்களை அழைத்து அந்தப் பகுதியில் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து லாரிகளில் ஆட்களைக் கொண்டு வருவது நிறுத்தப்பட வேண்டுமென்று ஒரு முடிவு எடுத்தார்கள். எல்லாத் தலைவர்களும் ஏற்றுக் கொண்ட முடிவு அது. எத்திராஜ் அவர்கள் இருந்த பகுதி குணைச்சல் பகுதி. கலகம் நடந்ததாகக் கூறுவது 7-ம் தேதி. சர்வக் கட்சித்தலைவர்களும் கூடி முடிவெடுத்தது 5-ம் தேதி. 7-ம் தேதி 16 வண்டிகள் வந்தன என்றால் 1 பூத்துக்கு 16 வண்டி என்றால் 6 பகுதிக்கும் 10,000-க்கும் மேற்பட்ட வண்டிகள் வந்து இருந்தது. சர்வக் கட்சித் கட்டடத்தில் ஒப்பிக்கொண்ட அதற்கு மேலாக வந்திருப்பது எப்படி நியாயமாகும்? என்னுடைய கணக்கு அதற்கு மேலாகவே இருக்கும் என்பது. ஏறத்தாழ 5 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து ஏறக்கூடிய பத்தாயிரத்திற்கும் மேல் இருக்கும். அங்கே தலைவர்கள் ஒப்பிக்கொண்டதற்கு மாறாக நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கலவரம் ஏற்பட காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் காரணம். ஆகையால் வருகிற

22nd February 1969] [திரு. பி. டி. முத்து]

மாநகராட்சி தேர்தலிலாவது இந்த மாதிரி நிலைமை நீடிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் உரையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*DR. M. A. MUTHIAH CHETTIAR: Mr. Vice-Chairman, I am glad to offer my warmest felicitations to the new Ministry. Though the Hon. the Chief Minister is not here, I am very glad that two of the senior Ministers are here. The Ministry, I am sure, has the very best wishes not only of the Members of this House but of the general public. The expectation of the public has risen very high in view of the new conditions in the country. Particularly after the premature demise of our great leader, Thiru Annadurai, the expectation of the public from this Ministry has naturally grown high. We have no doubt that with the good wishes of every body, the Ministry will rise to the occasion and not only see that peace, law and order prevail in this part of the country but also foster agriculture and industry. I shall not take up much of your time with generalisations except to say that the Members of both the Houses and the public are with the Government in regard to the progress of the State. The Leaders of the Congress Party in this House and the other House and those who are not in this House have also offered very generously their fullest co-operation to the Government. It has been a happy condition in this part of the country, particularly in South India, in the past as well as in the present, and I hope it will continue in the future also, that whatever be the composition of the Ministry and the party in power, those in the Opposition have always offered their responsive co-operation. That is the tradition of our Tamil Nadu State. Democratic traditions established in this part of the country have been responsible for the introduction of responsible Government. In this respect the part played by the Justice Party in 1920 went a great way towards the full democratisation of the democratic institutions in the 1935 Act and later. It was only the other day when the Golden Jubilee of the Justice Party was celebrated and I had the peculiar fortune of being the President of the function and our leader Thiru Annadurai spoke for 45 minutes—He asked me to speak in English as he was going to speak in Tamil—he made one of the magnificent speeches about democratic institutions and the part played by the Justice Party, Self-Respect Movement and the D.M.K. and the Congress Parties. He went to the extent of saying that Members of his party, formerly of the Justice Party, who got into the Congress Party were running the Congress Party well in this part of the country whereas it was not the case in other parts of the country. What a great tribute he paid to the Congress Party. He once said that the Opposition must be respected, and I have no doubt that views expressed in this House by Members of all parties or Independents will always be respected. I would like to mention one thing. It had been said on a number of occasions in the past, particularly in the Lower House, that when Members made reference to various subjects, it was generally noted or sometimes not noted and there was then no time to attend to it. We would like to mention to the Hon. the Finance Minister and

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [22nd February 1969]

the Revenue Minister that the suggestions made here which cannot be replied to should be noted and the Departments should be asked to consider the matter and put up papers for orders. That is a matter which has been repeatedly said on the floor of the Legislature for the past twenty or thirty years time in and time out. Assurances have been given by Ministers that the matter will be attended to. I think the time has come when the very many suggestions made by hon. Members during the discussion on the Governor's Address and the Budget should be taken serious notice of by the Departments concerned. It is humanly impossible for the Hon. Ministers to reply to all the points. Otherwise the reply would take half a dozen days. We expect the Ministers to assure the House that they would consider all the other points not covered by the reply. The only thing I would like the Hon. Minister to do is to adhere to the assurances given. This plea has been made to the Ministers in the past and it has been repeated any number of times on the floor of this House. While the Ministers are responsive, the Secretariat is not so responsive. The Secretariat does not bother to take down the points and pursue them. The previous speaker, for example, referred to drought conditions prevailing in his district and throughout the State furnishing very many details. It may look as though hon. Members are parochial in making reference to such subjects but they could not be brought to the notice of the House otherwise. These are matters which the Secretariat should take notice of and pursue. The Secretariat may think they are not worthy of consideration by them and they may refer them to the Collectors. I implore the Ministers to see that at least in the coming years, greater attention is given to the suggestions made by the hon. Members of both Houses and appropriate action is taken by the Departments concerned.

While offering felicitations to the Minister, I should like to refer also to the drought conditions in our part of the country. I am glad the hon. Member Thiru V. K. Ramaswamy Mudaliar raised the matter through a call attention notice. I have just now obtained and read the statement of the Hon. Minister for Food. I am happy to learn that the Government are seized of the situation. A reference was also made by the Governor in his Address to this subject. I am also happy that the Minister convened a conference on the 17th February to discuss the situation and increased the allotment for Chingleput district. The conditions there are bad, and the district should be helped more. I want to mention in this connection that but for the accidental late rains in the end of August and September, the Mettur Dam would not have been full and the districts served by this would have also experienced drought conditions. But I am happy that at last rains came and cultivation there has gone on well. Thanks to the fertilizer programme and the good work of the agricultural department a good crop as far as possible has been raised in the Thanjavur district. But there are areas and areas. Except the irrigated areas, the greater part of the State is under drought conditions.

22nd February 1969] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

Apart from the irrigation water supply, the drinking water supply position is precarious. It is not the responsibility of the Health Minister alone to look after the supply of and provision of drinking water facilities. I do not know who is in charge of the portfolio, the Health Minister or the Local Administration Minister. I learn the Health Minister is in charge of it. Drinking water supply problem is a very big problem in Municipalities like Coonoor, Mettupalayam, Coimbatore and in Madras City. Usually whenever drought conditions are expected to prevail in the City of Madras, people in the City were asked to take steps to clean and chlorinate the wells, to maintain water supply. I have not heard or seen any such steps being taken now. I want the Hon. the Minister for Health to take a great interest in maintaining the health of the City of Madras. It is in a very, very poor state now. I would like Dr. Mudaliar were here now. He would have spoken of how many people of the city have been affected by jaundice. Formerly typhoid was there in the city. Now jaundice has taken possession of the people here. Why? It is because of the condition of drainage in Madras City. It is because of the 'Sakkadai'. Drainage is not the word I would use in this connection. Drainage is let out in the open, in the public. This is a charge which I am not making against the present Ministry alone. I have been referring to the question of letting out the 'Sakkadai' water in the open for the past several years. Therefore the present Ministry is absolved. But they cannot think that it was a wrong thing done by the previous Government and keep silent over it. I would continue to make the same charge against the present Ministry also if they do not tackle this problem effectively. We cannot go on blaming the previous Ministry for all time to come. It is the responsibility of the present Government to do it today. Why should, I ask, the drainage be let out in the open when it is possible to discharge it into the sea as is being done in other coastal cities in India? Why should you not send your Engineers to those cities, Cities like Bombay and ask them to study how they are discharging the drained into the sea? The drainage there is disposed of by pumping it into the sea about 2,000 feet away from the shore. It is a simple matter. They were doing it in North Madras. But that must be done in an elaborate way. It is not at all difficult. But the pity is we have pumping sets which are of the 1885 model and whose efficiency or capacity according to the published reports of the officials of the Corporation is only 15 per cent and below. With such machinery how can they pump out drainage into the sea? And I want to mention this to the Hon. Minister for Health in this connection. There are fire-hydrants in several places always open. People living near about make a pit and draw water from the pipes fixed in it and the drainage water freely mixes with drinking water. When that water is used by these people, we have typhoid and jaundice. Therefore I implore the Hon. the Health Minister to convene a conference of health officers in the City and take particular steps for the disposal of the drainage water and for the provision of pure drinking water. In regard to other places the drinking water problem has become a permanent problem.

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [22nd February 1969]

Let us pray there would be some rains, 'Kodai Mazhai' and save the situation. Otherwise cities like Coimbatore would be faced with a very serious drinking water supply problem.

Sir, in regard to relief measures announced in the statement of the Hon. Minister in reply to the call attention notice, what is absolutely necessary is the immediate announcement by Government of the wholesale remission of kist in areas affected by drought conditions. Sir, the Hon. the Minister stated that a Member of the Board of Revenue was deputed to study the conditions personally. I do not know whether his report has been brought to the notice of this House. I may be mistaken if I say it has not been brought to our notice. Number of papers are supplied regularly but I have not seen all of them. But I see the hon. Member Thiru A. R. Domodaran nodding his head saying he had not seen such a paper circulated. Why should not the Government place the report of the Commissioner of the Board of Revenue before the House? It is a public document of great importance and I would request that it should be made available to us in a few days' time. We may then know which are the areas affected and the amount of relief sanctioned, say, 35 lakhs or 25 lakhs or 15 lakhs and so on. In addition to these relief measures, I would like the total remission of the kist. There is also the suggestion for the postponement of the collection of loans. These are all matters of detail. I want to mention one thing. If you give a total remission of kist immediately, it will have an electric effect and the farmers will be more enthusiastic in increasing production. Otherwise they will go on saying, 'Savi', 'Savi', and they will not think of taking to cultivation. But if you give immediate remission of kist, even though flow irrigation is not available, he will adopt lift irrigation, draw some water from the well and continue some cultivation work. The immediate total remission of kist will have a tonic effect in enthusing the farmers. Pumpsets are there. The Government are supplying more sets and making more energy available. But they cannot do all this overnight. Therefore, I hope, now that the portfolios of Finance and Revenue Minister are with the same Minister, it will be possible to think quickly in the matter. There should be no delay. The utmost delay that we can brook is only up to the 1st of March. If a statement in this regard is made before the presentation of the Budget, it would be of great help. And it would be also of very great help to hon. Members of this House, if the Commissioner's report is also made available before that date.

Now, Sir, coming to irrigation, it is not the time for me to go into details now. I am going to reserve my remarks on that subject to a later date when the Budget is to be discussed by the House. I am speaking today because I found the call attention notice in the order paper. I asked for a copy of the statement of the Hon. Minister in reply to the call attention notice and read it, and I am speaking because the Hon. Chairman allowed me a few minutes. Therefore, I will refer to only one important matter under irrigation, namely, 'Kudimaramathu'. It went completely

22nd February 1969] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

out of practice ages ago. It is now completely financed by the Government for two reasons, one as a famine relief measure and another as a measure of conservation of water in the irrigation tanks. There are areas of minor irrigation. I think we have got Food Production Engineers, and Minor Irrigation Engineers. The minor irrigation work should be taken up seriously in the course of a few weeks. It should be taken up on a war time basis—on an emergency basis. It is no use of waiting for a four-week discussion in the Assembly. It is a matter for consideration by the Ministers and issue of orders. All Collectors should be able to carry out minor irrigation works throughout the State. As a matter of fact, the minor irrigation work was carried out on a regular plan. But the plan will take a long time. In emergencies, it is necessary that it should be combined as a minor irrigation work as well as famine relief work. I do sincerely hope that the suggestion given in the calling attention notice of to-day will be seriously taken note of by the Government.

The Government of India is thinking of the Fourth Plan, the Fifth Plan, and so on. I do not know—God alone knows when the Fourth Plan will come. The Third Plan is gone. The Fourth Plan is thought of. Let us hope that it will come. First of all we should offer felicitations to the Government for putting up a brave fight with Delhi. Mr. Madhavan who went to Delhi, fought for a larger allocation of funds, and I do sincerely hope that our Finance Minister will also put up a fight for the allocation of larger funds. This House and the public will be behind him in this matter. I have no doubt that the Fourth Plan will be a useful one and will provide the resources for the many schemes of our State. I am not going to blame Delhi except to say that planning is important. And when we are taking up the plan, I should like to mention that the plan should also aim at the revival of industries. The Hon. Minister comes from an area where the industries are most affected.

I want to mention the textile industry. I have no personal grievance. I have no difficulty with my mill in Madurai. I have said this in this House before. It is not one of the mills in distress. But there are thirty or forty mills in Coimbatore which are closed. They are not looked after properly. All the mills are marginal mills. When they sell at a lower price, they have to incur a loss. When the question of aid by banks came, the Government of Maharashtra and the Government of India are supposed to have jointly guaranteed the loan. First, the State Government offered guarantee. It was not accepted in the beginning. Later on, a joint guarantee by the Government of the State and the Government of India was given. That has not been accented, I am told reliably, by the State Bank of India itself in Bombay, but they did their best for the other banks to accept the guarantee. It was reported seven months ago that an aid of Rs. 5 crores would be given. It was all empty talk. What happened to the Rs. 5 crores worth of yarn in stock? All that has been sold out in five months at distress prices. Several marginal mills are in serious difficulties

[Dr. M. A. Muthiah Chettiar] [22nd February 1969]

because of the distress sale. Now it is all gone. Now the position is that unless the Government distribute money to each of the mills, say, Rs. 5 to 10 lakhs, it will be difficult to revive the closed mills. The Government will have to give Rs. 5 to Rs. 10 lakhs to each mill according to its need. I do not know what each mill's need will be. They have to give on a priority basis. The managing agency system is gone. We have no control over labour. Nobody has control over labour. It is impossible to control wages and labour. Labour also is not taking constructive steps to re-open the mills. The Government will have to give Rs. 5 to 10 lakhs to each mill either free of interest if that is possible or at 3 per cent nominal interest for a few years. This is the only way of resuscitating the mills. I have discussed this with several people for fifteen days. The memorandum prepared by the Coimbatore Mill Owner's Association is not as full as the one prepared by the Tamilnad Mill Owners' Association headed by Sri Devaraja Chettiar. This is more informative, and I would implore the Hon. Minister to discuss it with the Minister for Industries. He is not here now, but that does not matter. In the matter of the textile industry, the present Revenue Minister and Finance Minister knows more about it than I. Our Chairman knows all about the textile industry. Thirty years ago, the Choolai mills were closed, and no help came. The three thousand labourers suffered many hardships. A similar thing is happening now. What happened thirty years ago in Madras is happening now in Coimbatore. Then the Britishers were ruling and they were not willing to help. What does it matter now if Rs. 2 crores is to be distributed? That is the only way. Two raffle moneys may be given to these mills. The raffle is unpopular now. The Government can announce that the next two raffles will be devoted to helping the mills. If the Government announce that the next two raffle collections will be appropriated for giving aid to the mills, then probably there will be more sympathy for the Government's action. I am telling this only in a jocular way. I am sure the Hon. Minister will take it in the spirit in which it is given. I do not say seriously that the raffle money should be diverted. I only mentioned it by the way. Somehow or other money must be given at the rate of Rs. 5 or Rs. 10 lakhs to each mill, so that the mills may be enabled to re-open and do good work and keep the labour employed. This is a suggestion that I want to give on this occasion.

There is one other matter. The Government of Tamil Nadu is now spending Rs. 6 crores on a new cement factory of 1,200 tonnes capacity at Alangulam, which, in a few months' time, will be completed. I congratulate the Government on the exploitation of the mineral resources of this State. I would inform the Hon. Minister about the conditions regarding the cement industry. It is a well-known fact that in South India we are surplus in cement. It has been for many years past—not to-day only. In the past even knowing that we are surplus in cement, the Government of India and the Government of Madras have been interested in promoting the formation and building up of the cement industry.

22nd February 1969] [Dr. M. A. Muthiah Chettiar]

Why? Because it is a national asset, and also because we should not lose the advantage of having the mineral resources. The Government thought, 'Why should we not exploit the mineral resources and make cement? What does it matter if we produce more cement? Why should we not send it to several parts of India or even export it to Ceylon?'. They export it to Ceylon. It is welcome and to that extent, the demand will be adjusted. But the danger here is 'North versus South'. The Hon. Minister knows more about the bitter controversy 'North versus South'. It is a well-known fact that the A.C.C. and the Dalmia group are anxious to have decontrol of cement and the removal of the freight pool. They want the price also not to be increased. If these three things are done immediately, the danger will be that the new units, which will be functioning, and on which crores of rupees have been invested by the Government of India, will go to waste. At this eleventh hour, I am very happy that M. Venkataraman is seized of the situation. The 'Economic Times' says that on Tuesday or Wednesday, there will be a discussion between Mr. Venkataraman and the industry on the issue whether cement should be decontrolled and the freight pool removed. If it should be decontrolled, then it will be impossible for the new factories and also the old factories to run. All the factories in South India will suffer. So, I would ask the Finance Minister to discuss this with the Industries Minister and take immediate steps and send a representation telegraphically to the Planning Commission and the Minister for Industries that the dangerous situation should not be allowed to arise from this issue, and that the present arrangement must continue. Decontrol is not advisable now, and the price also should be increased. The difference between the old and the new units and the freight pool should continue. This is a very important issue, particularly in view of the fact that the Government are spending a sum of Rs. 6 to Rs. 7 crores on this industry. I am bringing this to the notice of the Hon. Minister at the eleventh hour. But I have no doubt that the Hon. the Minister for Industries and the Central Government are already aware of the situation. I found from yesterday's newspaper "Economic Times" that serious discussions were going on in Delhi contrary to the interests of South India. Luckily the matter is going to be further discussed by the Planning Commission. We are happy that Thiru Venkataraman is fully seized of the situation. He is fully aware of the dangerous situation that will arise in the South if anything wrong happens. I have no doubt he will put up a good fight. But his hands must be strengthened by the Tamil Nadu Government.

With these words, I should like to commend what all is stated in the Governor's Address and say that our best wishes go to the Ministry for the well-being of this State.

VICE-CHAIRMAN (THIRU N. V. NATARAJAN): The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 24th instant.

The House then adjourned.